

ŠOLARIJA

... ker šola
prija

Šolsko glasilo učencev
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2017/18,
št. 21

KAZALO

Uvodna beseda	str. 3
Mi smo EKO	str. 4
Zgodilo se je	str. 7
Ustvarjalnica	str. 17
English is fun	str. 31
Dosežki naših učencev	str. 46
Erasmus+	str. 55
Še o najboljši sladici	str. 62

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Ilustracije:
Učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije: učitelji OŠ
Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Sliki na ovitku glasila sta nagrajeni likovni deli Kaje Priteržnik iz 6. b in Mance Praprotnik iz 5. b razreda. Sodelovali sta na dobrodelnem natečaju Rišem za prijatelja (Office&More).

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
... **ker šola prija**
je prišlo zgolj po naključju.

UVODNA BESEDA

Dragi vsi, ki še ostajate!

Pred devetimi leti, ko smo prvič sedli v šolske klopi, si nismo predstavljali, da se bo naš čas na tej šoli tako hitro iztekel. Ta leta so bila polna smeha, radosti in spominov, ki bodo z nami ostali za vedno.

Vsem, ki na tej šoli še ostajate, želimo veliko uspeha, lepih trenutkov in da ustvarite tako močna prijateljstva, kot so bila naša.

Med počitnicami se le napolnite s pozitivno energijo, v novo šolsko leto pa zakorakajte spočiti in pripravljeni na nove izzive.

P.S.: Ne poskušajte pa biti bolj »kul« kot mi, ker vam že zdaj povemo, da vam ne bo uspelo! 😊😊😊 (Malo za šalo, malo za res. 😊)

Vaši devetošolci

Naš prvi šolski dan 😊

MI SMO EKO

POMEMBNO JE SODELOVATI ...

14. aprila 2018 se je naša šola udeležila dneva odprtih vrat Koceroda. Predstavili smo dvoletni projekt HRANA NI ZA TJAVENDAN.

Naši šestošolci Luka Merzdovnik, Julija Kotnik in David Uršej so projekt uspešno predstavljali obiskovalcem in poželi nemalo pohval.

Za predstavitev se je bilo potrebno dobro pripraviti. Pri tem nam je pomagala tudi učiteljica Irma v okviru krožka **kuhamo-pečemo**. Kar so naredili, je primer reciklirane kuharije. Z malo izkušenj, spretnosti in dobre volje so pripravili zdrobovo rezino s sadjem. Ekošola pa nam je posodila nekaj materiala za predstavitev.

PA POGLEJMO, KAKO JE BILO ...

UREJENA OKOLICA

Na lep spomladanski dan, 20. aprila, smo na eko dnevu obeležili dan Zemlje. S četrtošolci, z osmošolci in s članicami ekološkega društva Mislinjske doline ter seveda z nepogrešljivim hišnikom Jako, smo zavihali rokave in »zgradili« visoke grede. Napolnili smo jih z veliko različnega naravnega materiala. Učenci so bili kot mravlje na mravljišču. Res ZELO ZELO PRIDNI. Tako so nastale tri grede: **ZELIŠČNA, ZDRAVILNE RASTLINE IN TRAVNIŠKE LEPOTICE**. Namenjene so razširjanju znanj s področja rastlinskega sveta, zelišča pa bodo pristala v loncih naših kuharic.

Na mestih, kjer je kar naenkrat zazijala praznina zaradi posekanih macesnov, smo uredili **cvetlična korita**. Domiselno in praktično rešitev je predlagal hišnik Jaka, zasaditev pa nam je pomagala načrtovati cvetličarka iz bližnje cvetličarne Anja.

Dokazali smo, kaj vse zmoremo osnovnošolci, če le želimo. Naj bodo te novice vsem v veselje!

Renate Bašek, mentorica

ZGODILO SE JE

KULTURNI BAZAR V LJUBLJANI

Dobra dva meseca je že tega, kar smo se skupaj z devetošolkami udeležile tradicionalnega Kulturnega bazarja v Ljubljani. Tja smo se odpravile 5. aprila in se na bazarju udeležile dveh različnih delavnic. Najprej smo sodelovale na delavnici uličnega gledališča Ane Monro, si ogledale eno njihovih uličnih stvaritev in pri tem resnično uživale. Naslednja delavnica je bila sicer manj zanimiva, a so bila dekleta kar kreativna. Prelevila so se v arhitektke in poskušala iz različnega materiala zasnovati mesto oziroma predel mesta.

Ker pa smo bile v Ljubljani in ker imamo rade knjige, smo se ustavile tudi v NUK-u in Konzorciju, kjer smo nahranile še svojo dušo.

Katja A. Rožič

OBISK PRI ČEBELARJU

Sredi maja smo se sedmošolci skupaj z učiteljico Heleno Ocepek pri izbirnem predmetu organizmi v naravi odpravili k čebelarju, gospodu Klemencu.

Najprej nam je razkazal panj in nam povedal, da v njem biva ena matica, več kot 10.000 čebel delavk in nekaj tisoč trotov. Matica je v panju zato, da zalega jajčeca. Iz oplojenih jajčec se razvijejo čebele delavke, iz neoplojenih pa troti. Čebelarji lahko matico naročijo tudi po pošti, vendar je ob njej nekaj delavk, saj se sama ne hrani. Čebele delavke imajo zakrnele spolne organe, saj nalogo razmnoževanja opravlja matica. Njihova naloga je vzdrževanje panja, prinašanje nektarja, cvetnega prahu in vode.

Troti so samci. Grejejo zalego in so pomembni za normalno razpoloženje v čebelji družini. Živijo približno 60 dni. Nekaj sošolcev je trota držalo v rokah, saj ne piči.

Gospod nam je pokazal čebelarsko opremo, ki vsebuje mrežo in pokrivalo, svetlo obleko, rokavice in zaščitne čevlje.

Odšli smo tudi do satovja, kjer je čebelar s strgalom postrgal vosek in nam ga ponudil za pokušnjo. Najprej je bil zelo sladek, kasneje pa je v naših ustih izginila vsa sladkoba in ostal je le trd delček.

Satovje je dal nato še v točilo, ko pa je obračal ročko, je ven priteknel med.

Na koncu nam je gospa Anica ponudila še domač cvetlični med, piškote in sok. Med sladkanjem smo si lahko pogledali tudi nekaj knjig o čebelah in njihovem življenju.

Lara in Hana Šaloven, 7. a

Tretješolci v Ljubljani ...

Izlet v Ljubljano

V sredo, 30. 5. 2018, smo odšli v Ljubljano. Pot je bila dolga. Na avtobusu sem najprej sedela sama, nato pa z Lano. Odšli smo v živalski vrt. Tam smo najprej pomalicali, nato pa smo si šli pogledat živali. Videli smo surikate, noje, zebre, opice, žirafe, slonico Gango, geparda, morskega leva in še druge. Pavi so se prosto sprehajali. Ob enajsti uri nas je vodička odpeljala v učilnico. Tam nam je predstavila dve živali. Prva od teh dveh je bil morski prašiček. Vsak učenec ga je prijel in pobožal. Potem je dobil vsak kačo okoli vratu. Po obisku živalskega vrta smo odšli v center Ljubljane. Šli smo v McDonalds in čez Tromostovje. Ob Prešernovem spomeniku smo se fotografirali. Nato smo se odpeljali domov in ob prihodu v šolo so nas že čakali starši.

Sara Pečolar, 3. b

V sredo smo šli na izlet v Ljubljano. Ob pol osmih smo se z avtobusom odpeljali v živalski vrt. Tam smo najprej pomalicali in odšli gledat živali. Videla sem surikate, pave, noje, mač je pande, slone, žirafe, sove, opice, zebre, kamele, volke, geparde, leoparda, tigre, rise ...

Pogledali smo si hranjenje morskega leva, potem pa je prišla vodička. Pokazala nam je še morskega prašička in pitona. Nato smo se odpeljali v center Ljubljane. Vsi smo bili navdušeni, ker smo šli v McDonalds. Pogledali smo si spomenik Franceta Prešerna in se fotografirali. Sprehodili smo se tudi čez Tromostovje. Imela sem se zelo lepo.

Naja Kac, 3. b

NA EKSKURZIJI V RAKOVEM ŠKOCJANU

V torek, 24. aprila 2018, smo se učenci 6. a in 6. b razreda odpravili na zaključno ekskurzijo v Rakov Škocjan in na Cerknjsko jezero. Z nami sta odšli razredničarki Katja Apat Rožič in Mateja Žgur ter učiteljici Majda Borovnik in Karmen Javornik.

Naša ekskurzija se je pričela že v zgodnjih jutranjih urah. V Uncu se nam je pridružila naša vodička, gospa Jadranka. Ko smo prispeli, smo najprej pojedli malico, nato pa smo se sprehodili po Rakovem Škocjanu. Ogledali smo si Tkalco jamo ter Mali in Veliki naravni most.

Pred vhodom v Tkalco jamo nam je vodička Jadranka povedala, da je nekaj ljudi že strmoglavilo v reko in so se smrtno poškodovali. Ko nam je dala še navodila, kako se obnašati v jami, smo vstopili. Bilo nas je strah, ker je bila pot zelo strma in spolzka. Nekaj učencev je tudi padlo, ampak se na srečo nihče ni poškodoval. Sprehodili smo se skozi jamo, pot je vodila ob reki. Tam nam je bilo najbolj všeč in bilo nam je zelo zanimivo. Tudi zato, ker smo se zavedali nevarnosti.

Nato smo si ogledali še Cerknjsko jezero ter maketo Cerknjskega jezera. Ob koncu smo šli še na sladoled, kupili smo si tudi spominke ter pojedli sladkarije, ki smo jih imeli s seboj.

Tako se je naš izlet zaključil. Vsem se je zdel zelo zanimiv in poučen.

Špela Marovšek in Naja Ocepek, 6. a

SNEMANJE Z ADIJEM

Ne tako dolgo nazaj nas je doletela posebna čast. Skupaj z Adijem Smolarjem smo v glasbenem studiu Činč v Ljubljani posneli njegovo novo pesem, ki jo boste lahko poslušali na novem Cd-ju. Kot vse njegove pesmi, ima tudi ta čudovito sporočilo: »Svojo srečo kuje, kdor druge osrečuje.«

ŽE OD PAMTIVEKA ČLOVEK SE ZATEKA
K SOČLOVEKU PO POMOČ.
BI NAŠ BIL OBSTANEK NEMOGOČ,
ČE BI DRUGI ODGANJALI GA PROČ.
ČLOVEŠKA JE TOPLINA NAJPOMEMBNEJŠA
VRLINA,
KI NAM POMAGA PREŽIVET,
SKUPAJ Z NJO GRADIMO SI LEPŠI SVET.

REFREN:

NAJ SRCE PRIJAZNO NIKDAR NE OMAHUJE
TREBA JE POMAGATI,
SVOJO SREČO KUJE, KDOR DRUGE OSREČUJE
IN TISTO, KAR IMA, DELI.
NAJ SRCE PRIJAZNO NIKDAR NE OMAHUJE
TREBA JE POMAGATI,
TISTI, KI DARUJE IN DRUGE OSREČUJE.

BREZ VSEGA KDO OSTANE, NE VE, OD KOD
NAJ VZAME,
DA BI NEKAKO PREŽIVEL,
JA, KAJ HITRO SE ZGODI, DA GORJE TE
DOLETI.
NESKONČNO SI HVALEŽEN, ČE DOBROTE SI
DELEŽEN,
A OSREČI TE ŠE BOLJ KOT D'NAR
SPOZNAVANJE, DA JE NEKOMU ZATE MAR.

DOBROTA NI SIROTA, DOBROTA JE VREDNOTA,
ČE JO PREMORŠ, SI BOGAT,
SAJ ŽE MAJHEN SRČEK ZLAT, VREDEN VEČ JE
KOT ZAKLAD.
TUDI KDOR PRISPEVA MALO, ZASLUŽI SI
POHVALO,
ČE POMAGA BREZ OKLEVANJA,
VSAK, KI HITRO NEKAJ DA, VELJA ZA DVA.

Na koncu pa smo se srečni in hvaležni za to izkušnjo še veselo fotografirali.

Izlet v Avstrijo

V petek, 1. 6. 2018, smo pri neobveznih izbirnih predmetih N2N in TVZ pod mentorstvom učiteljice Mateje Žgur in učiteljice Lidije Mlinšek odšli na izlet v Avstrijo. Odpeljali smo se z malim avtobusom. V Železno Kaplo smo prišli ob 13.30 uri, vreme je bilo sončno in vroče. Imeli smo pol ure počitka, da smo v senčki lahko pomalicali. Sledil je ogled Geoparka Karavanke, kjer smo izvedeli, kako je nastala Zemlja in še druge podrobnosti o Zemlji, različnih kamninah, vulkanih itd. Ogled Geoparka nam je bil všeč, saj smo izvedeli veliko novega in zanimivega. Nato smo si šli ogledat še bližnje Obirske jame. Tja smo se odpeljali z velikim avtobusom. V jami je osem stopinj Celzija, dolga pa je 1,5 km. Občudovali smo čudovite kapnike – stalaktite, stalagmite in stebre. Skupno smo prehodili 727 stopnic. Za konec smo odšli še na sladoled in se polni vtisov ter tudi malo utrujeni odpravili domov.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Aljaž, 5. a: Geopark in to, da sem lahko jedel veliko sladkarij.

Manca K., 5. a: Ko so nam povedali, koliko je stara Zemlja.

Neža, 5. a: Majhni stebri, obdani s kristalno čisto vodo, ki so bili v jami.

Eva, 6. b: Vse!

Manca O., 5. a: Film o nastanku Zemlje in jama.

Andraž, 5. a: Geopark in nastanek Zemlje.

Naja, 5. b: Najbolj všeč so mi bile Obirske jame.

Lea, 8. b: Najlepše je bilo v jamah.

Anika, 8. b: Presenečenja. Nisem pričakovala tako zanimivih razlag o nastanku Zemlje.

Neja, 8. b: Najbolj razburljiva je bila vožnja k jamam, saj nas je bilo strah, da bomo zapeljali v prepad.

Je bilo kaj, kar ti ni bilo všeč?

Aljaž, 5. a: V jami je bilo mrzlo.

Manca K. in Neža, 5. a, Naja, 5. b, Eva, 6. b: Da je avtobus smrdel po cigaretih.

Manca O., 5. a: Plesniva preta in smrad v avtobusu.

Andraž, 5. a: Pričakoval sem, da bo jama še lepša.

Kateri podatek te je najbolj presenetil, katerega si si najbolj zapomnil?

Aljaž, 5. a: Nastanek Zemlje in da je pred mnogimi milijoni let premer kril kačjih pastirjev obsegal kar 75 cm.

Manca K., 5. a: Da so bili v preteklosti na tem območju vulkani.

Neža, 5. a: Da je Zemlja nastala prej kot Luna.

Manca O., 5. a: Da je Zemlja nastajala 4,6 milijarde let.

Andraž, 5. a, Naja, 5. b, Eva, 6. b: Da smo v jami prehodili 727 stopnic.

Prispevek pripravili učenci N2N in TVZ, še posebej:

Manca Krevh, 5. a

Naja Pogorevc, 5. b

Neža Slemenik, 5. a

Eva Perše, 6. b

USTVARJALNICA

Deževen dan

Nekega sončnega dne se je mišek Timi sončil na svojem kamnu. Čez par minut mu je na smrček padla kapljica vode. Zazdelo se mu je, da bo deževalo.

In res, začela se je nevihta, Timi pa se je skrivil pod mušnico. Takrat pa je pod gobo pritekla še njegova prijateljica Lili. Čakala sta in čakala, da bo nehalo deževati. Iz gozda je pritekla še miška Sara. Vprašala je, če bi še ona smela pod gobo. Rekla sta, da bosta vesela, če bi jima delala družbo. Potem sta prišla še gospod krt in jež. Skupaj so čakali in končno je le nehalo deževati.

Bili so zelo veseli, nato so se poslovili in odšli vsak na svojo stran. Skupaj so preživeli krasen dan, kljub temu da je deževalo.

Miša Žvikart, 3. a

Nekega dne je bil zelo sončen dan. Mišek Nik se je sončil na veliki skali daleč od doma. Ko se je tako lepo sončil, je zaslišal neke nenavadne zvoke. Mišek Nik še nikoli ni slišal teh čudnih zvokov, ki so bili v resnici zvoki grmenja. Kar naenkrat je začelo deževati. Utrgal je bližnji list in tekel ter na srečo našel veliko gobo. Stekel je pod njo. Mimo je tekla tudi miška Lili in ga vprašala, če lahko pride še ona pod gobo. Mišek je rekel, da če je prostora za njega, bo tudi za njo. Miška Lili je šla pod gobo. Oba sta bila zelo mokra in premražena. Mimo so pritekli tudi krt Leonard, Lilina prijateljica Kaja in jež Lojze. Vsi so Nika vprašali, če lahko gredo pod gobo. Mišek je rekel, da če je prostora za dva, bo prostora tudi za pet. Skupaj so se stiščali pod gobo. Čas jim je zelo hitro minil, ker so se pogovarjali. Kar naenkrat je nehalo deževati. Vsi skupaj so šli izpod gobe in si privoščili piknik. Postali so najboljši prijatelji. Razdelili so si dela. Mišek Nik je poiskal primeren prostor, Lili je pripravila hrano in jo postregla, Kaja je nabrala rožice za vsakega, Lojze in Leonard pa sta povabila še druge njihove prijatelje. Skupaj so se zabavali celo popoldne in se družili do konca svojih zabavnih in čudovitih dni.

Vanesa Berložnik, 3. a

Nekega lepega sončnega dne je mišek Timi počival na kamnu, ki je stal na bližnjem bregu. Timi ni razmišljal o slabem vremenu, ampak je zaspal. Nekaj minut po počitku je začelo deževati. Mišek Timi se je zbudil, ko se je le ena kapljica dotaknila njegovih brčic. Bilo ga je strah. Z listnatega drevesa je utrgal list in bežal proti domu. Po travniku je stopicljajal, kakor hitro je mogel. Pred veliko rdečo mušnico z belimi pikami je zagledal Tinko. Ona ga je z nežnim glasom pozdravila. Usedla sta se in čakala. Mimo so pritekli še ježek Vili, krt Zigi in miška Julija. Čakali so na velik, rumen sonček. Med čakanjem so zaspali. Ponoči so zaskrbljeni starši iskali svoje majhne otročičke. Našli so jih pod mušnico in jih odnesli domov. Zjutraj so se skupaj zbudili v Timijevi postelji. Timi, Vili, Zigi, Tinka in Julija so se zahvalili svojim staršem. Šli so domov vsak v svoj kotiček, staršem pa so obljubili, da jim bodo od sedaj naprej vedno povedali kam, bodo šli.

Vanesa Otič, 3. a

Mišek in miška

Nekega lepega sončnega dne se je Mišek sončil. Vohal je rožice in prelepo dišečo travo. Bilo je zelo toplo, čebele so nabirale med in metulji so letali sem in tja. Nenadoma so se na nebu prikazali grdi temni oblaki. Začelo je grmeti in bliskati. Mišek je vzel list in tekel zelo hitro pod lepo gobo. Tam sta se srečala z miško in se zaljubila. Ko sta se pogledala, sta se poljubila. Zelo dolgo sta se pogovarjala. In kar naenkrat so pritekli k njima njuni prijatelji. Pogovarjali so se pod gobo, dokler ni posijalo sonce. Ko je posijalo sonce, so leteli vsak v svojo hišo, le mišek in miška sta ostala. Postala sta fant in punca in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Alen Kolar, 3. a

Vir slike: www.lilibi.si

Mačka Mici

Živela je mačka Mici, ki je imela prijatelja psa Pikija. Nekoč sta se skregala, ker je Mici ponesreči uničila njegovo igračo. Piki je Mici preganjal vsakič, ko sta se srečala. Zato je šla Mici v šolo k svoji gospodarici Katki. Najprej je šla pogledat v 3. a, nato pa v 3. b in tam je bila Katka. Počasi je šla do njene torbe, da je ni kdo videl. Skočila je v njeno torbo in poslušala razlago učiteljice. Tam je bila cel pouk in se tudi nekaj naučila. Ko je prišla Mici s Katko domov, je šla k Pikiju in se mu opravičila, ker je uničila njegovo igračo. Piki je Mici oprostil in spet sta bila prijatelja. Mici se je med poukom naučila, da če komu kaj narediš, se moraš opravičiti.

Žan Kotnik, 3. b

Muca in Ana

Živela je Sonja, ki je imela mačko in psa. Neko noč, ko je ura odbila polnoč, se je muca prestrašila in ponesreči zbudila psa. Pes je bil tako jezen, da je muco pregnal iz hiše. Zunaj si je poiskala prostor in zaspala. Ko se je zbudila, si je šla poiskat hrano. Preiskala je vse kotičke, a za jesti ni našla nič. Nato je prišla do šole. Stekla je po hodniku in vstopila v 3. a razred. Ko je bilo konec pouka, je muca skočila v Anin nahrbtnik in v njem zaspala. Ana jo je opazila šele, ko je prišla domov. Nato so se odločili, da bodo muco obdržali in ji dali ime Maca. Ko je Maca pogledala v hišo, je bila zelo vesela, ker v njej ni bilo psa. Tako je Maca živela srečno do konca svojih dni.

Jaka Gošnak, 3. b

Lojze in igrice

Nekoč je živel Lojze, ki je rad igral igrice. Star je bil osem let. V šoli so ga klicali stara kripa, ker se ni nič gibal, ampak cel dan igral le igrice. Nekega dne je tako dolgo gledal v računalnik, da ga je potegnilo v igrico. Tam je srečal čarovnico in jo vprašal, kako naj igrico konča. Čarovnica mu je rekla, da ji mora prinesiti sedem čudežnih kamnov in najlepše kolo enaindvajsetega stoletja. Lojze se je takoj odpravil na pot. Na poti je srečal vrano, ki mu je povedala, kje lahko kupi čudežne stvari. Ko je kupil sedem čudežnih kamnov in najlepše kolo enaindvajsetega stoletja, je šel do čarovnice in končal igrico. Odločil se je, da računalniških igric ne bo igral več.

Ožbej Sovinc, 3. b

Miška si kuje srečo

Miška si je pri kovaču skovala srečo. Nato je odšla domov. Na poti domov je srečala petelina. Povedala mu je, da je bila pri kovaču in da si je skovala srečo. Petelin jo je prosil, če lahko vidi to srečo. Miška mu jo je pokazala in petelin se je začel smejati. Miško je zanimalo, zakaj se petelin tako smeji. Petelin pa ji je povedal, da si srečo vsak naredi sam.

Lia Mlinšek, 3. b

Katarina Majcen, 6. b

Četrtošolci so morali pri slovenščini uporabiti svojo domišljijo in iz danih besed napisati pravljice.

princ/princesa, grad, trol, sedem, zmaj, čudežna svetilka

Princesa in trol

Nekoč je živel princeza. Prebivala je v lepem gradu, ki je imel za stražo sedem zmajev. Nekega dne pa je princesin oče zbolel. Princeza se je odpravila v čudežni gozd po zdravilo. Najprej je prečkala star leseni most. Ko je prišla na drugo stran mostu, je bilo zelo megleno. Skoraj nič ni videla. Hodila je malo levo in malo desno, dokler se ni zaletela v majhno leseno kočo. Vstopila je vanjo in bila ji je zelo všeč. Na polici je stala čudežna svetilka. Ko jo je želela odpreti, jo je nekaj pocukalo za rokav. Ko je pogledala dol, je zagledala majhno bitje. To majhno bitje ji je povedalo, da je trol. Princeza ga je nekaj časa neumno gledala, nato pa se je predstavila. Trol ji je povedal, da mu je ime Tobi. Princeza ga je prosila, če bi ji pomagal poiskati zdravilo za očeta. Tobi ji je povedal, da je prišla na pravo mesto, saj ima čudežno svetilko. Potresel jo je in iz svetilke se je prikazal duh. Princeza se je najprej prestrašila, nato pa ji je odleglo. Duh ji je povedal, naj odtrga list, ki raste pred to kočo. Oče ga naj poje in bo ozdravel. Res je odtrgala list in se poslovila. Odpravila se je domov po isti poti, kot je prišla. Oče je list pojedel in ozdravel. Njegovo ozdravitev so proslavljali še sedem dni.

Alja Vranjek, 4. b

Boj proti zmaju

Živela sta princ in princeza. Za služabnike sta imela sedem trolov. Nekoč je princ odšel v gozd in s seboj vzel tudi sedem trolov. Ko so prišli nazaj v grad, princeze ni bilo tam. Čez tri ure jih je poklical zlobni čarodej, ki je ukradel princeso. Rekel jim je, da morajo za to, da bi rešili princeso, priti mimo lave, Triglava in treh zmajev. Kar takoj so se odpravili. Najprej so morali narediti most čez lavo. Nato so preplezali Triglav. Nazadnje so se spopadli še z zmaji. Trajalo je pol ure, da so vse pokončali. Potem so morali le še ujeti zlobnega čarodeja na leteči preprogi. Pomagal jim je prijazni zmaj po imenu Maj. Ulovili so čarodeja, ki jim je dal princeso, zmaj pa čarobno svetilko, ki zelo močno sveti. Zmaj Maj je vse odnesel nazaj v grad in tudi ostal pri njih. Srečno so živeli še naprej, hudobni čarodej pa je bil osamljen.

Miha Kac, 4. b

Ugrabitev princeze

Pred mnogimi leti se je rodila prelepa princeza. Kralju in kraljici so napovedali, da se bo princeski zgodilo nekaj strašnega. In res, čez sedem let je princeza izginila. Ugrabil jo je velik zelen trol. Zaprl jo je v stolp, ki je izgledal zelo majhen, a je bil zakopan kar sto metrov v zemljo. Trol je zaprl princeso v najbolj mrzlo in najgloblje zakopano sobo. Princesi je povedal, da bo tam toliko časa, dokler se ne bo spremenila v takšno grdoto, kot je on. Princeza je začela kričati, naj ji kdo pomaga. Trol ji je povedal, da je tako globoko pod zemljo, da je nihče ne bo slišal. Čez nekaj let je princeza odrasla in odločila se je, da pobegne. Začela je kopati rov in vsakič, ko je ura odbila polnoč, je odšla spat nazaj k trolu. Da ne bi posumil, da želi zbežati, pa je čez luknjo pokrila odejo. Čez štiri tedne je skopala zelo dolg rov. Prišla je do neke svetlobe in mislila je, da se je rešila. Toda tisto ni bila prava svetloba, bila je le svetloba čudežne svetilke. V sobo je prišel trol in videl svetilko. Princeza je ravno takrat pihnila vanjo in iz nje se je prikazal zmaj. Trol je zbežal in tako princesi pokazal pot na prostost. Zmaj je vzel princeso in vzletel. Ko je princeska zagledala svoj grad, se je zelo razveselila. Toda vse ni šlo po načrtu, mimo je priletel trolov krokar in zbil princeso z zmaja.

Na srečo pa je princesa padla ravno na trola in preživela. Takrat sta tja prišla še kralj in kraljica. Ko je zmaj videl kralja in kraljico, se je spremenil v fanta. Ta fant je bil princ, s katerim se je princesa tudi poročila in srečno sta živela do konca svojih dni.

Lea Vidovič, 4. b

Trol iz čudežne svetilke

Za sedmimi gorami in sedmimi vodami je živel fant po imenu Adam. Adam je bil zaljubljen v princeso iz bližnje palače. Nekega dne je slišal, da je nekdo govoril o zakladu, ki ga čuva zmaj. Odločil se je, da ga bo poiskal. Odpravil se je na pot. Bil je že zelo utrujen, a se ni vdal. Končno je prispel do templja. Ko je vstopil vanj, je zagledal ogromnega zmaja, ki je smrčal v kotu, zraven njega pa je bila ogromna skrinja z zakladom. Po prstih se je odplazil do zaklada, a je po pomoti stopil na vejo ter prebudil zmaja. Zmaj je vprašal, kdo si ga drzne motiti. Adam je samo gledal, zmaj pa je Adama vprašal, kako mu je ime. Povedal mu je, kdo je. Nato mu je zmaj rekel, da če pravilno odgovori na njegovo vprašanje, dobi zaklad. Adam se je strinjal in zmaj ga je vprašal, katera je najvišja gora na svetu. Adam je odgovoril: »Mount Everest.« Zmaj se je zelo začudil, ker je Adam to vedel, in mu predal zaklad. Ko je Adam prinesel zaklad domov, je opazil, da niso le zlatniki, v zakladu je bila tudi svetilka. Adam jo je podrgnil in iz nje je skočil možicelj zelene barve. Povedal mu je, da mu je ime Rex in da je čudežni trol iz čudežne svetilke, ki izpolni eno željo tistemu, ki ga osvobodi. Adam si je zaželel, da bi se poročil s princeso iz bližnje palače. Trol mu je željo izpolnil. Tako sta se Adam in princesa po imenu Eva poročila. Gostija je trajala kar pet dni in mogoče traja še danes.

Maj Gams, 4. b

LAŽ IMA KRATKE NOGE

V PONEDELJEK PRI MATEMATIKI...

23, 5... NEZNAN VRNEM TESTE, NO, ČAS JE, DA VAM VRNEM TESTE,

DOMA... ZDRAVO! ALSUBICA! KAKO SI? KAKO JE ŠLA MATEMATIKA?

KJER SE BOMO POGOVARALI O OCENAH! OH NE!

OH NE! SAS NI RES! DOBILA SEM 2!

UČITELJICA SIM VRNEM TESTE... EM... JAZ SEM ODLIČNO. IN... EM... MATEMATIKO SEM DOBILA PET!

DOMA... ZDRAVO! KAKO SE BILO V ŠOLI? SE KAJ NOVEGA? V ŠOLI SE BILO VREDU IN... EM... NIČ NOVEGA NI!

MED POTJO DOMOV... MAMA BO ZARADI SLABE OCENE TAKO SEZNA...

JUTRI V ŠOLI... NO OTROCI, NE POZABITE STARŠEM OMEMITI, DA MORAJO DANES PRITI NA GOVORILNE URE...

ZVEČER... PRIDI SEM! LE KAJ JE NAROBEL?

Julija Kotnik, 6. b

Šepet narave

Narava čudovita,
lepa in preprosta
ima toliko poti,
ki potrebno jih je raziskati.

Narava, lep skrivnostni svet,
veliko je pojavov,
rožic, ki cveto,
in drevesa,
ki jih sonce je obsijalo,
in ptičic,
ki žvrgole.

Ko hodiš po poteh,
vse je pozabljeno,
vse skrbi in vse,
kar je slabo storjeno.

Čas se kar ustavi,
kot v pravljici se zdi
in nikamor se ti ne mudi.

Razen takrat, ko sonce zaide,
naša domišljija pa vse strahove
sem prikliče.

Tema se prikaže,
vse je spet strašljivo.

Nenavadni glasovi
povsod okoli tebe,
lomljenje vej,
piš vetra,
maganje dreves ...
začenja se nočna mora.

Korak za korakom,
dan za dnem
opazuješ lepote te narave,
prisluhneš zvoku tišine
in si zaželiš,
naj nikoli ne mine.

Lea Ošlovnik, 7. b

Pod budnim očesom učiteljice Lidije so nastale odlične pravljice, ki so jih pisale šestošolke, ter kreativna in zabavna intervjuja štirih sedmošolk. Tako so bili dobri, da z veseljem objavljamo kar vse prispele v uredništvo.

Deklica in Snežna čarovnica

Nekoč pred davnimi časi je živel deklica po imenu Viktorija. Bila je prijazna in prečudovita na pogled. Bila je tudi najpametnejša v celem mestu. Zaradi tega so ji ostala dekleta zavidala. Ena izmed njih je bila mladenka, za katero so pravili, da je čarovnica. Ker je bila tako ljubosumna in zlobna, je nad Viktorijo poslala urok. Izrekla je magične besede ter rekla Viktoriji, da se bo že naslednje jutro zbudila v oddaljeni Snežni jami za devetimi morji.

Tako se je Viktorija zjutraj zbudila sredi temne, mrzle jame, oblečena v krznen plašč. Bila je čisto obupana, ni vedela, kaj naj stori. Iz obupa je začela peti. Njen čudoviti glas pa je v jamo privabil tri palčke. Povedala jim je, kaj se je zgodilo. Palčki so ji rekli, da jo lahko spravijo domov, a le, če porazi zlobno Snežno čarovnico, ki živi v tej jami. Viktorija je privolila in odšli so v notranjost jame. Na poti je našla prečudovito zlato ogledalo z modrimi kamenčki. Bilo ji je zelo všeč, zato ga je vzela. Hodili so dalje. Kmalu je zaslišala hudoben, hladen glas, ki se je smejal. Ozrla se je in zagledala zlobno Snežno čarovnico, ki je korakala proti njej. Čarovnica je iztegnila roko in izrekla urok. Ko je Viktorija videla, kako proti njej drvi zelena iskra, si je vsa prestrašena zakrila obraz z ogledalom. A, glej! Iskra uroka se je odbila od ogledala v čarovnico.

Ko je Viktorija pogledala izza ogledala, so pred njo stali le še trije palčki. Prijeli so se za roke, zaprli oči in izrekli poseben urok. Bilo je zelo svetlo, tako svetlo, da je Viktorija zaprla oči. Ko jih je spet odprla, se je znašla v svoji sobi. Bila je presrečna, da je spet doma.

Julija Kotnik, 6. b

Deklica iz Snežne jame

Pred davnimi časi je živel deklica Snežica. Živel je v veliki jami, v kateri je bil ves čas sneg. A deklica s tem ni imela težav. Privadila se je na mraz ter v miru in tišini živel s svojo mamo. Pri njenih štirih letih je mama umrla. Zdaj je bila čisto sama na svetu.

Nekega čudovitega jutra je v jamo prišel medved in zagledal deklico. Zbudila se je in na ves glas zakričala. Medvedu je bila všeč, zato je spregovoril in ji rekel, naj mu pomaga. Snežica se je začudila, a mu ponudila pomoč.

Ko je bila stara 13 let, je prvič odšla iz jame z medvedom. Prišla sta do sredine gozda, kjer ju je pričakala čarovnica s svojim grifinom. Snežica je vsa začudena prestrašeno strmela vanjo. Čarovnica pa se je hudobno zarežala: »No, ho, ho! Koga pa imamo tukaj?!« Medved se je postavil pred Snežico in čarovnico s šapo pahnil na tla. Hitro sta pobegnili v jamo, v katero čarovnica ni mogla priti. Medved je vzdihoval v kotu jame. Ko ga je Snežica tako gledala, se je pri sebi spraševala, kaj ga teži. Nato se je končno opogumila in ga vprašala, kaj je narobe. Medved ji je razložil, da ga je ta hudobna čarovnica uročila in da je bil prej le navaden fant iz vasi. Deklico je zanimalo, kako urok preklicati ter premagati čarovnico. Medved je povedal, da jo lahko premagata le z draguljem, ki ima posebno moč. Ta je njuno najmočnejše orožje. Ko je prišlo jutro, sta se odpravila iskat beli dragulj. Iskala sta in iskala. Minilo je že sedem let, a o dragulju ni bilo ne duha ne sluha. Snežica je zaradi žalosti potočila solzo, ki je padla na sneg, prav tako pa tudi medved. Ko sta se ozrla na tla, sta se njuni solzi začeli močno bleščati. Ugotovila sta, da je nastal dragulj, ki sta ga vsa leta zaman iskala.

Odšla sta globoko v gozd iskat čarovnico. Ta ju je že čakala, a tokrat ni imela grifina s seboj. Snežica je hitro iztegnila roko in medved jo je dvignil visoko v zrak. Nenadoma je čarovnica izginila, medved pa se je spremenil v mladeniča, starega približno toliko kot Snežica. Na vrhu jame sta našla poseben prostor za dragulj in odtlej je bila Snežna jama njun dom. Tam sta si ustvarila družino in srečno živela do konca svojih dni.

Sara Tušnik, 6. a

Duh iz steklenice

Nekoč je bila v vasi revna družina. V hiši so imeli malo sob, ena je bila temna in zapuščena. Tima je zelo zanimalo, kaj je v njej. Nekega jutra je odprl vrata temne sobe, vstopil ter na omari zagledal steklenico. Bila je lepe modre barve, zaradi tega si jo je še toliko bolj želel odpreti. Zanimalo ga je, kaj se skriva v njej. Odnese jo je iz sobe in odločil se je, da jo bo odprl v šoli.

Ko se je zjutraj zbudil, se mu je zelo mudilo v šolo. Mama mu je dovolila, da odide prej kot ponavadi. Na enem izmed šolskih hodnikov se je prepričal, da v bližini ni nikogar, potem pa iz torbe izvlekel steklenico. Odstranil je zamašek in prikazal se je duh. Povedal je, da izpolnjuje želje, tudi najbolj nenavadne. Tim si je najprej zaželel, da bi njegova družina zadela na lotu in tako obogatela. Naslednji dan se je to res zgodilo in vsi so bili presrečni. Tim je zamudil k prvi šolski uri, zato se je učitelju športne vzgoje opravičil. Ker se je to zgodilo prvič, je opravičilo sprejel. A Tim je vsak dan bolj zamujal. Zanimala ga je le še steklenica in ves čas je razmišljal, kaj bi si še zaželel. Kmalu je duhu zaupal naslednjo željo. Slabe šolske ocene mu je moral spremeniti v dobre. Oče in mati sta bila vesela boljših ocen, a opazila sta, da se je Tim zelo spremenil. Odločila sta se, da preverita sinovo šolsko torbo in tako sta odkrila nenavadno steklenico.

Takoj sta razumela, kaj se je zadnje dni dogajalo s sinom. Steklenico sta pred leti sama postavila v tisto sobo, ker jima je povzročila veliko preglavic. Izpolnila je natanko deset želja, potem pa podivjala. Delala je ravno nasprotno, kot pa so bile njune želje. Dogajale so se jima zelo slabe stvari in komaj sta si uredila življenje.

Timu sta vse to povedala. Odločil se je, da ne bo izrekel nobene želje več. Poslovil se je od duha, zaprl steklenico in jo vrnil v temno sobo.

A naslednji dan je v omari posebne sobe našel nenavadno uro. Le kaj je storil z njo?

Kaja Priteržnik, 6. b

O duhu, ki je spremenil deželo

Za devetimi puščavami in devetimi piramidami je živel fant. Imel je veliko in bogato družino, dobil je vse, kar si je zaželel. Bil je zelo razvajen in ni bil ravno dobrega srca. Na drugi strani te puščave pa je živila deklica, revna, a dobrosrčna, ravno nasprotno kot fant.

Deklica je imela posebno željo. Pred svojo smrtjo ji je dedek zaupal, da je imel, a izgubil nenavadno steklenico, v kateri je duh. Povedal ji je, da to ni navaden duh, saj ne izpolni treh želja, ampak eno samo. Želela je najti steklenico, a zanjo je izvedel tudi fant, ki ni bil dobrega srca. Prosil je očeta, naj mu da nekaj ubogljivih vojakov, ki bodo odšli z njim na pot. Tako se je tudi zgodilo. Ravno tako se je po nasvetu staršev na pot iskanja duha iz steklenice naposled odpravila tudi deklica.

Vse, kar je deklica vedela o steklenici, je, da je skrita v neki jami. Zavedala se je, da jo bo težko najti med vsemi sipinami, vendar je bila prepričana, da jo bo našla. Odšla je proti zahodu, vsaj tako se ji je zdelo. Bila je presenečena, saj je takoj našla pravo jamo. Žal pa je tja kmalu prihitel tudi fant in še pred njo zgrabil steklenico. Odprl jo je in prikazal se je duh. Rekel mu je, da si lahko izbere le eno željo in ne tri, kot je fant pričakoval. Ta novica ga je zelo vznemirila in takoj je rekel duhu, da hoče in zahteva, da mu izpolni tri želje. Duh mu je ukazal, naj izgine. Zdaj je bila na vrsti deklica. Zaželela si je, da bi bil njen dedek spet živ. Duh je bil nekaj časa tiho, potem pa ji je povedal, da dvomi, da bo to željo lahko izpolnil. Obljubil pa ji je, da bo vseeno poskusil, vendar za to potrebuje nekaj časa. Dogovorila sta se, da se čez tri dni vrne k njemu in da mora takrat s seboj prinesiti nekaj, kar je imel dedek najraje.

Čez tri dni je deklica spet prišla, v rokah pa ni imela ničesar. Duh jo je vprašal, kje ima stvar, ki bi bila dedku všeč. Odgovorila mu je: »To sem jaz, mene je imel najraje na svetu.« Duh je izrekel čarobne besede in kar naenkrat je pred svojo vnukinjo stal dedek. Nič mu ni rekla, le objela ga je. Bila je zelo srečna.

Fanta in njegovih pa ni nihče nikoli več videl. Dekličina družina se je kmalu rešila revščine, meščani so jih vse vzljubili in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Lana Ošlovnik Špegelj, 6. a

DEKLICA S PREČUDOVITIMI LASMI

Z Zlatolasko se je o osebnem življenju pogovarjala Pepelka. Zaupala ji je veliko svojih življenjskih zgodb.

Pepelka: »Gospa Zlatolaska, kako ste se počutili v mladih letih, ko ste imeli tako dolge lase? Kako ste jih negovali?«

Zlatolaska: »Mi zavidaš, kajne? Zelo sem oboževala svoje dolge lase. Spremljali so me od rojstva. Ko me je zeblo, sem se ovila v njih, sploh nisem potrebovala odeje niti v mrzlih dneh. Česala sem jih vsak dan in vzelo mi je točno eno uro in enajst minut. Umivala sem jih s šamponom Nivea, včasih pa sem si delala obloge iz jajc.«

Pepelka: »Kako ste preživel otroštvo?«

Zlatolaska: »Vsak dan sem razmišljala, kako bi bilo, če bi šla iz stolpa. Drugače pa je bilo vse v redu, dokler nisem izvedela, da ta ženska, s katero sem preživela otroštvo, ni moja prava mati in me je ugrabila pri rojstvu.«

Pepelka: »Kje ste spoznali svojo prvo ljubezen?«

Zlatolaska: »Spet si ljubosumna, mar ne? To je dolga zgodba. Nekega dne je prišel v stolp. Skrival se je pred stražarji, ker je v gradu ukradel krono princese. Princesa sem jaz, se razume. Čeprav še vedno ne vem, kako se je lahko princesa, kot sem jaz, zaljubila v takšnega lopova. Na tisti dan sem prvič stopila iz stolpa.«

Pepelka: »Kakšni so vaši hobiji in kaj radi počnete v prostem času?«

Zlatolaska: »Prosim, Pepelka, tikaj me, saj tako stara pa tudi nisem. Zelo rada pojem, plešem z lopovi, rišem po tleh, padam s konja, hranim svojega kameleona in pletem kite.«

Pepelka: »Zakaj ste bili vseskozi oblečeni v isto obleko?«

Zlatolaska: »Tisto obleko mi je zašila ženska, ki me je ugrabila. Obleka je rastle skupaj z mano. Ta obleka je zdaj v muzeju. Zdaj imam preveč oblek, vsako za en dan.«

Pepelka: »Kako hitro vam rastejo lasje?«

Zlatolaska: »Čez noč mi zrastejo enajst centimetrov.«

Pepelka: »Kaj najraje jeste?«

Zlatolaska: »Jetrca z majonezo. Za dodatek spijem še pomarančni sok.«

Pepelka: »Kako skrbite za svojega kameleona?«

Zlatolaska: »Zelo zahtevno je. Odprem hladilnik in ga po petih minutah zaprem. Čistim ga s krpo za okna in s čistilom za posodo.«

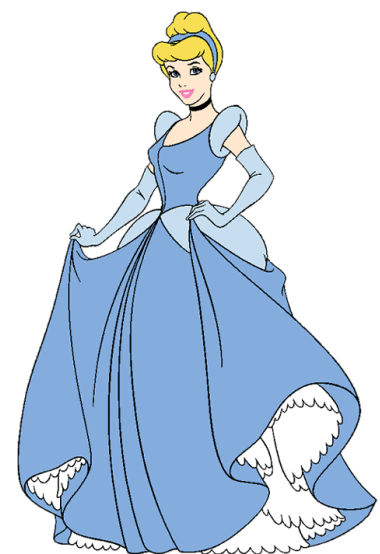
Pepelka: »Ali ste hodili v šolo?«

Zlatolaska: »Seveda ne. Prepametna sem za to.«

Pepelka: »Hvala, da ste sodelovali v našem intervjuju.«

Zlatolaska: »Hvala za povabilo.«

Pepelka: »Prosim.«

NOBELOVE NAGRADE Z JAMESOM BONDOM

Pred 70 milijoni let je na Plutonu živel dinozaver Johnny, ki pa je nekega dne opazil, da se bliža konec sveta. Ker je bil pustolovec, je vzel svoj tricikel in se odpravil na Zemljo. Med potjo je bil preveč zaposlen s striženjem nohtov, zato se je zaletel v Sonce in na Zemljo je padel samo njegov fosil. Pristal je na laseh slavnega Jamesa Bonda 007 in se odločil, da ga bo intervjuval.

A: »Dober dan. Sem Johnny in se opravičujem, ker sem pristal na vaši pričeski. Če sem pa že tukaj, bi vam zastavil par preprostih vprašanj.«

B: »Zdravo, zdravo, nič hudega, kar vprašajte.«

A: »No, hvala. Slišal sem, da danes poteka podelitev Nobelovih nagrad. Ali tudi vi sodelujete?«

B: »Seveda, saj sem zelo dober v matematiki.«

A: »V matematiki? Zanima me, kdo še tekmuje poleg vas?«

B: »Zraven tekmujejo tudi Čebelica Maja, Kung Fu Panda in Fredi Miler.«

A: »Aha ... Ali se bojite svoje konkurence?«

B: »Seveda ne, saj so vsi le začetni matematiki.«

A: »Seveda, seveda. Ali mislite, da boste tudi letos prejeli 1. nagrado?«

B: »To pa ja, tokrat na področju matematike, saj sem do zdaj dobil že vse matematične nagrad. Učil me je najbolj izkušen matematik, mister Pitagora iz Vegove vasi, ki pa je prejel že kar 10 Nobelovih nagrad z različnih področij. No, veste, matematika, to je nova kategorija.«

A: »Če boste res zmagali, kakšen govor ste pripravili?«

B: »Samo zahvalil se bom vsem, ki so glasovali zame in seveda svojemu mistru Pitagori, ki me je vsa ta leta učil znanja matematike.«

A: »Kje je potekalo tekmovanje in kako sta se z mistrom Pitagoro pripravljala?«

B: »Tekmovanje je potekalo na maratonu, kjer smo morali preteči 46 km dolgo progo in izračunati, koliko korakov je maraton dolg.«

A: »Zdaj pa bi vas prosil, da opišete, kako je potekalo tekmovanje.«

B: »Po prvih 23 km sva se z mistrom Pitagoro zelo utrudila, nato sva iz grmovja potegnila Soy Luna kotalke z roza bleščicami, ki zmedejo sotekmovalce, potem pa sva število korakov samo podvojila in dobila rezultat.«

A: »Se pravi, da sta nekako goljufala. Ampak to zdaj sploh ni važno. Zanima pa me, kdo bo letos podeljeval nagrade in kdo bo voditelj?«

B: »Nagrade bo podeljeval en in edini Ata Smrk, voditeljica pa bo Soy Luna, ki bo prvič obuta v čevlje, saj je ostala brez kotalk.«

A: »No, če je pa tako, potem pa veliko sreče na podelitvi.«

B: »Hvala in nasvidenje.«

Hana Praprotnik in Neža Rošar, 7. a

Učenje razmišljanja za nadarjene sedmošolce

Skupina šestih sedmošolcev je od oktobra do konca aprila vsak ponedeljek zjutraj začela svoj delovni teden z eno uro učenja razmišljanja.

Vsak zase, v paru ali v skupini smo spoznavali in trenirali strategije razmišljanja po avtorju dr. Edwardu de Bonu. S pomočjo de Bonovih strategij razvijamo sposobnost širšega zaznavanja situacije in pridobivamo boljše osredotočenost na problem. Pomagajo nam pri odločitvah in reševanju problemov.

V reševanje nalog smo vpletli tudi tehnike, ki spodbujajo ustvarjalnost in samoiniciativnost, kar koristi pri izbiri poklica in nam pomaga prepoznati podjetniške priložnosti v našem okolju.

Posebno zanimive so bile naloge, s katerimi smo običajno zaključili našo uro in smo jih včasih reševali še ves teden do novega srečanja.

Na sliki spodaj je rešitev naloge:

Kako spraviti našo skupino v A4 polo papirja (brez uporabe škarij in lepila)?

Kot vidite, je skupina uspešno rešila problem.

Bojana Tancer, mentorica

ENGLISH IS FUN

Med spraševanjem angleščine je izpod prstov nekaterih učenk nastalo nekaj "haikujev" in "limerickov". Haiku je japonska oblika poezije, za katero je značilno 17 zlogov. V prvem in zadnjem verzju je po 5 zlogov, v drugem pa 7. Vsebina je običajno povezana z naravo. Limerick je humorna pesem, sestavljena iz petih verzov. Prvi in drugi verz se rimata, prav tako tretji in četrti, zadnji verz pa je nek presenetljiv zaključek oziroma humorna trditev, ki se rima s prvim dvema.

AUTUMN

The leaves change to red
The petals bend to the earth.
A beautiful death.

Maja Verčkovnik in Lana Melak Kac, 8. r

A GIRL

There was once a girl.
Living in her own white world
Singing to the sea.

Zala Lavre, 8. a

THE SLEEP

The sleep comes and goes.
Took her out to see the moon
Tears were in her eyes.

Zala Lavre, 8. a

A GIRL FROM THE SEA

There once was a girl from the sea.
All the while she hoped was to be set free.
So she stole my heart.
And I played my part.
That sly fish from the sea.

Eva Budimir, 8. a

A CAT FROM NEW YORK

There once was a cat from New York.
All the while it hoped to eat some pork.
So it stole the meat.

And ate all of it.

That fat cat from New York.

Urška Vugrinec, 8. b

A KING FROM THE NEVERLAND

There once was a king from the Neverland.
All the while he hoped to feel the sand.
So he made some effort.

And flew to Sahara desert.

That persistent little king from the
Neverland.

Lana Melak Kac in Maja Verčkovnik, 8. r

A SALESMAN FROM NEW YORK

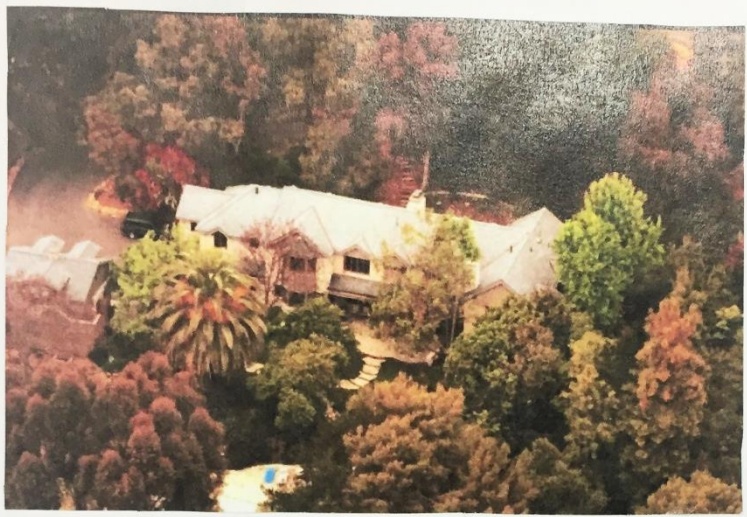
I once met a salesman from New York.
Every day he bought some pork.
But whenever he bought a bottle of beer.
The consequences would be severe.
That strange man from New York.

Eva Budimir, 8. a

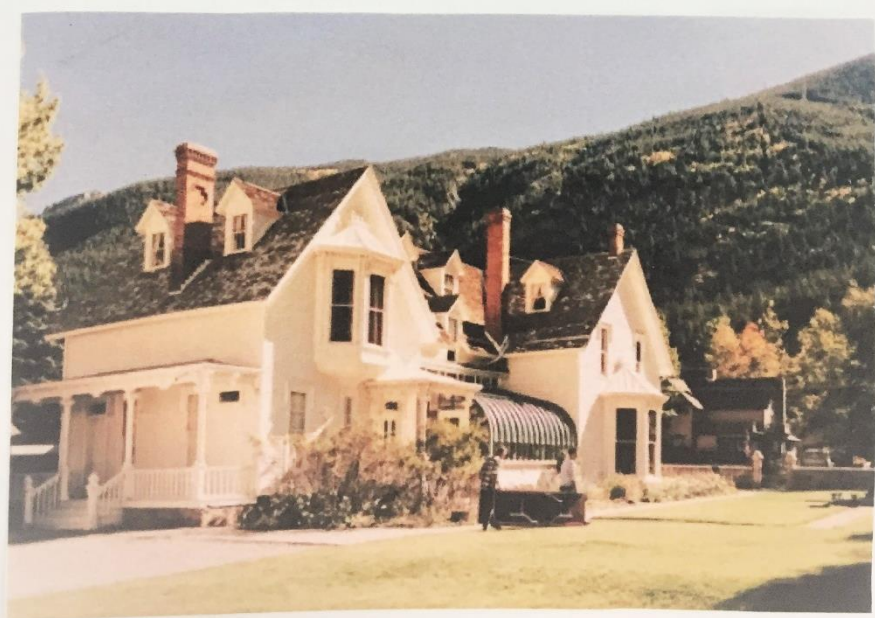
Nekaj angleških projektov šestošolcev na temo "My Dream House" ...

My dream house

Hi! My name is Valentina and my dream house is in America. It's in the middle of the forest where is a lot of birds, crickets and other animals.

Its facade is white and roof is brown. Outside there is a lot of grass. There is also a lot of windows and the view is beautiful.

Inside there is a kitchen, 2 bedrooms, a living room, 2 bathrooms, inside garden, and animal's room (where all the animals sleep). Most of the rooms are blue. There aren't any curtains except in the bedroom:

There are some wall paintings.

KITCHEN:

In the kitchen there is a cooker, an oven, cupboards, flowers, a fridge, bar chairs. Cupboards are dark blue, floor is white.

2 BEDROOMS:

This bedroom is for guests that come over. There is a pillow on the bed, a lamp above bedside table, two blue chairs in front of the bed and a picture on the wall.

There is a backpack in front of the bed. There is a lot of spaceship posters on the wall.

This is my bedroom. I like it very much because there is a collection of Star wars.

LIVING ROOM:

Living room is big. It's very comfortable. It has a big TV and a big sofa. It has a lot of paintings on walls. There is a coffee table in front of the sofa. The floor is white.

2 BATHROOMS:

In this bathroom there is a shower, washbasin, a mirror, towels. The wall is blue. There is also a toilet.

In the second bathroom there is a bath, a toilet, a window, a washbasin, a mirror, a shelf and curtains. The wall is blue and it looks like rocks. Those rocks are actually lights (if you touch them they will turn on).

INSIDE GARDEN:

In the garden there are a lot of flowers. It smells very nice because there is lavender, roses, tulips, cactus, strawberry, blueberry and violets. The wall and the ceiling are made out of glass, because flowers need a lot of sunlight. House robots are usually watering the flowers.

2. In this house robots wake me up at 10 o'clock. I have breakfast in bed. After breakfast I go downstairs and I feed the animals. When my mother cooks lunch, I walk my dogs and play with other animals. I usually have lunch at 1 o'clock. After lunch I always watch TV. Then I read a book. At 3 o'clock I go outside and play with my friends. Then I sometimes play video games and search the web. I have a shower at 7 o'clock. Later in the evening I listen to music, chat with my family and watch TV. I often go to bed at 10 o'clock. I fall asleep at 11 o'clock. I really like living in my dream house!

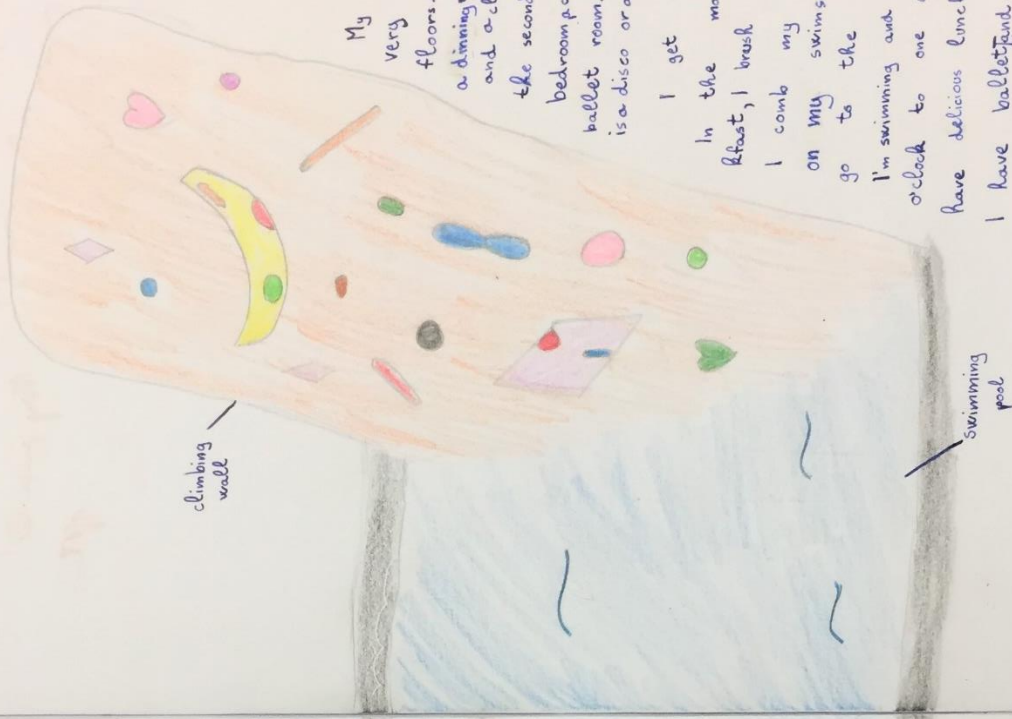
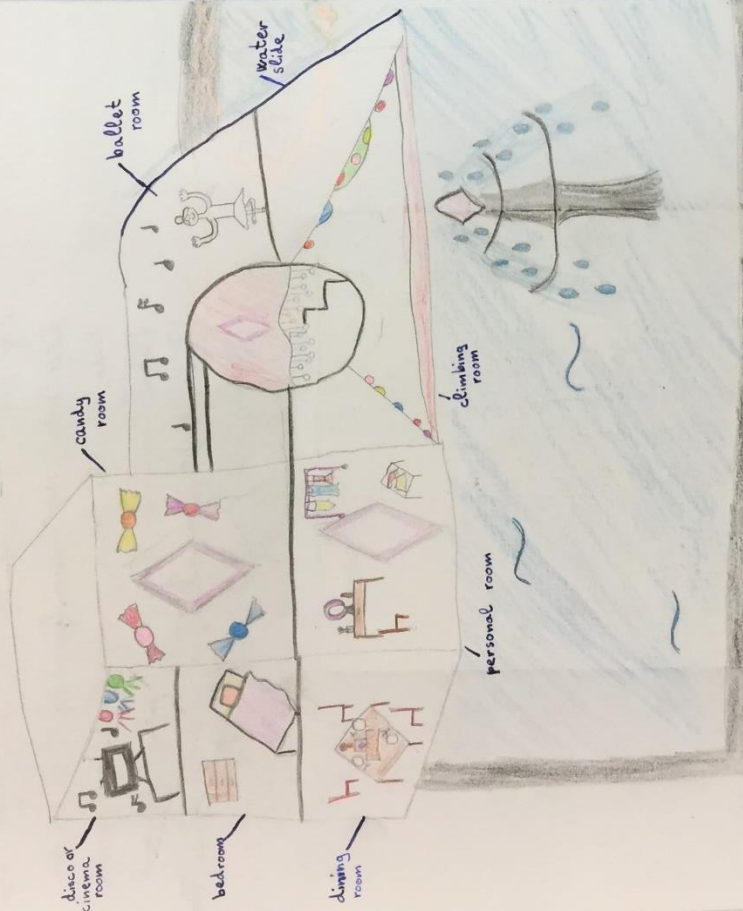
Valentina Popič, 6. b

My dream house

Katarina Majcen, 6. b

MY DREAM HOUSE

My dream house is very nice. House has got floors. On the 1 floor is a dining room, personal room and a climbing room. On the second floor is my bedroom, candy room and a ballet room. On the third floor is a disco or a cinema room.

I get up at nine o'clock. In the morning I have breakfast, I brush my teeth and I comb my hair. Later I put on my swimsuit. Then I go to the swimming pool. I'm swimming and climbing from ten o'clock to one o'clock. At 1:30 I have delicious lunch. After lunch I have ballet and climbing. Later I go into the candy room. I eat sweets and I enjoy it. At 8 o'clock I go to the disco room with my friends. Then I have a shower and I watch TV. At 11 o'clock I go to bed.

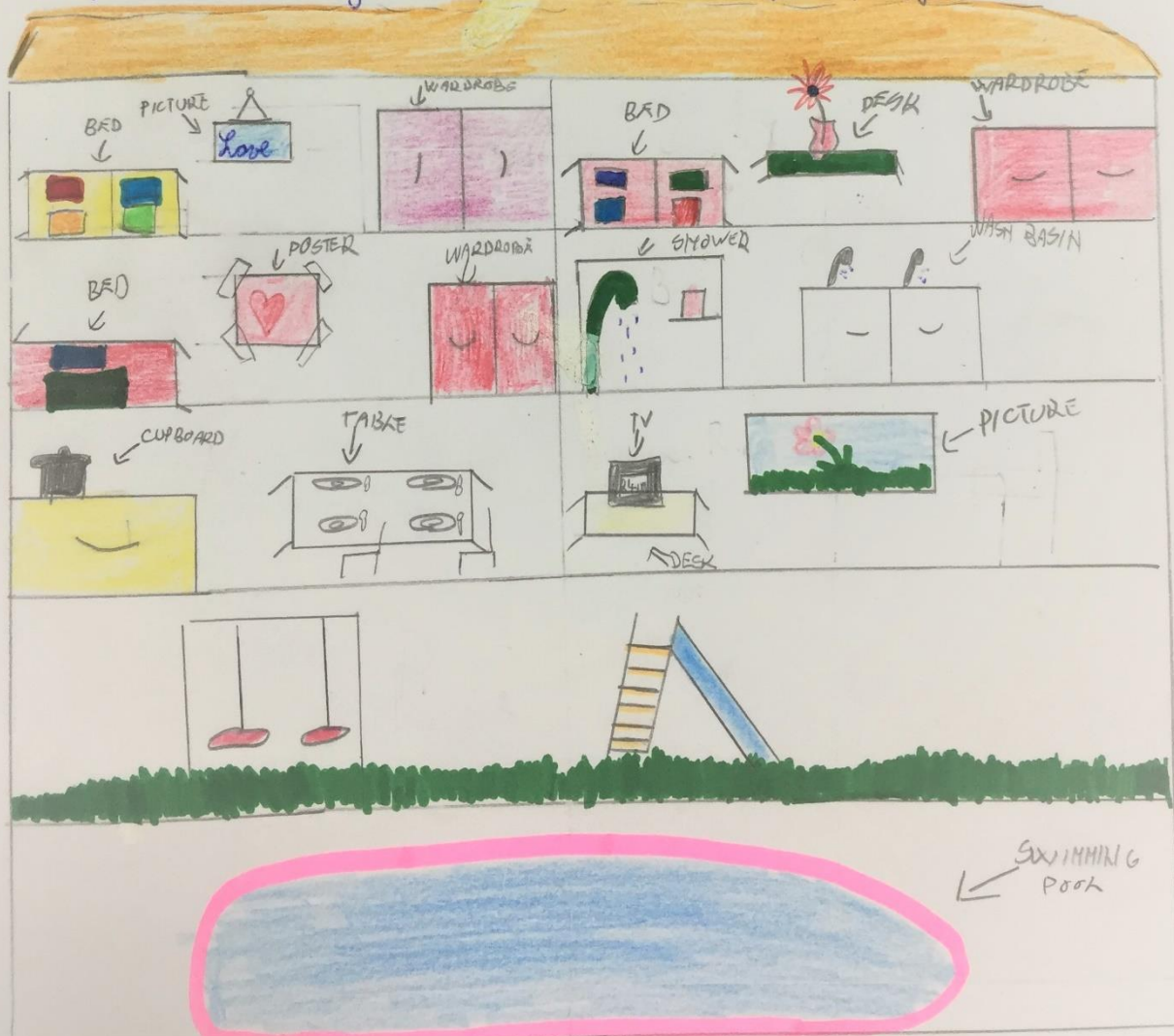
My ^a dream house

Mon., 14.5.2018

My dream house is big. In the house are ^a swimming pool, ³ bedrooms, a kitchen, a bathroom, a living room, and a playground. I live with my friends. Mike, Vito, Julija (my sister) and Anka (my sister)

In the morning I get up at nine o'clock. We get breakfast at half past nine. For breakfast we get pancakes. At ten o'clock we go shopping. We get lunch outside. After lunch me and Julija go to swimming pool.

In the afternoon we eat an ice-cream. At four o'clock I go rollerblading. At six o'clock we go to playground.

Naja Ocepek, 6. a

3rd Project

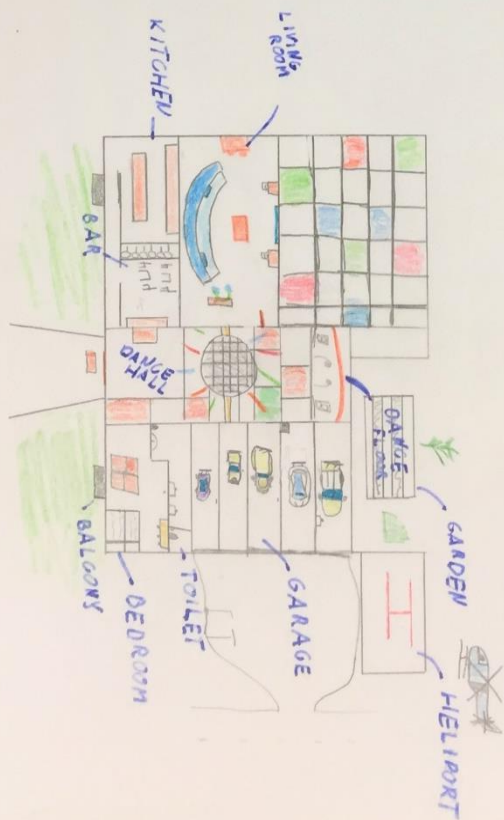
My 3rd Project is about my dream house.

My dream house is very big. There is a large dance hall with a dance floor, a big disco ball and a bar for many people. There is a kitchen opposite the bedroom. The toilet is next to the bathroom. In front of the house there is a garage for five vehicles. Garden is behind the house. Next to the garden there is a heliport for my helicopter.

In my dream house I usually get up at ten o'clock. I brush my teeth and wash my face. Then I get dressed. After breakfast I call my friends. In the afternoon they visit me in my dream house. They arrive by car or by motorbike. The heliport is for me when

I visit them. After dinner we dance
in my dance hall. We have a lot
of fun.

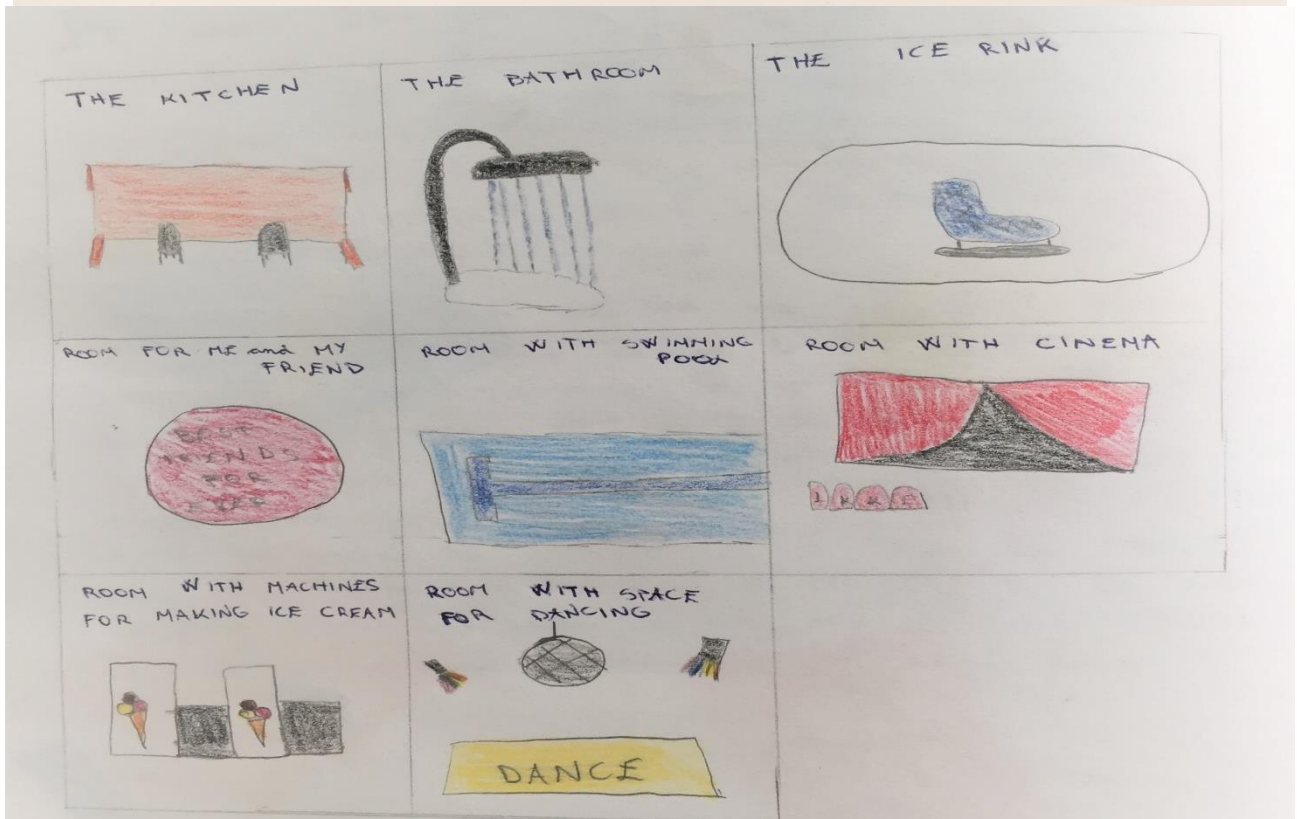
This is my usual day in my dream
house.

My dream house

My dream house is very big. In the house are lots of rooms. In the house there are the kitchen, the bathroom, the ice rink, the room that is for me and my friends. In the room there are two TVs and four beds, there is a room swimming pool, room there are a cinema and the room in which they make ice-cream, there are machines for making ice-cream. In the house there is also some space dancing.

In the house we live me and my friends. We get up at nine o'clock. We go to the room with a swimming pool and we go swimming. We go to the room with some space for dancing. Then we always go to the kitchen and we have a lunch. At two o'clock we go to the cinema. Then we have a shorter rest. Then we go to the room with the ice-cream. We eat ice-cream. Then each does what makes him happy and has time for themselves. In the evening we have dinner and watch TV. Usually we have entertainment. This is my normal Saturday in my dream house.

Lana Ošlovnik Špegelj, 6. a

Happiness Recipe

INGREDIENTS:

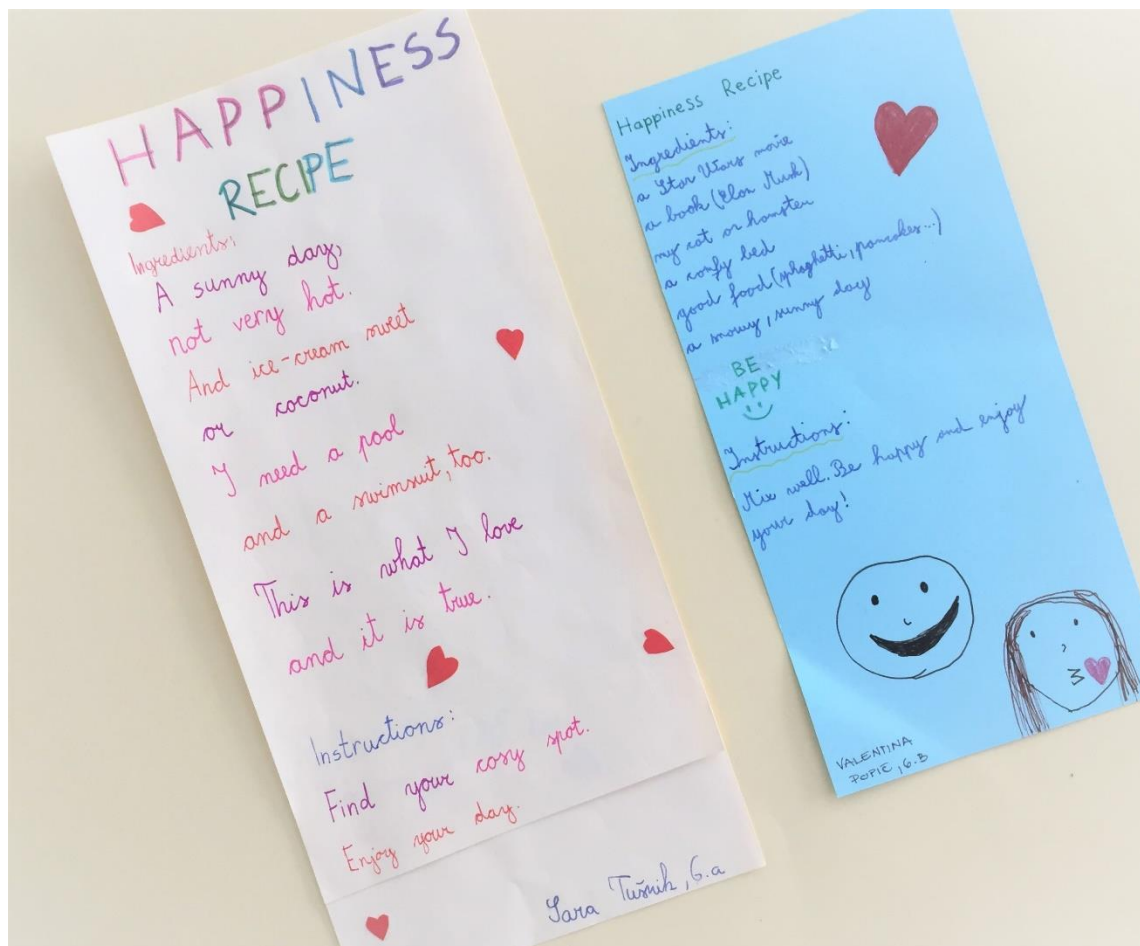
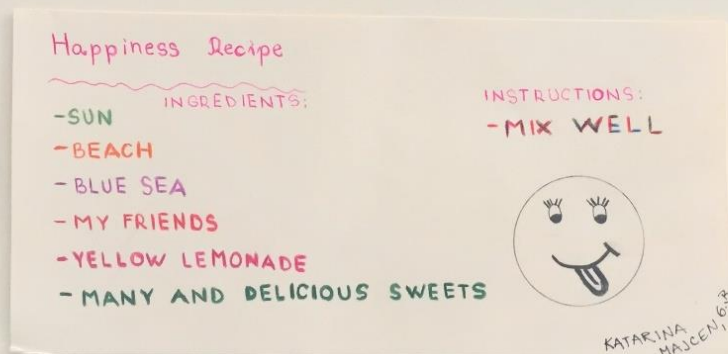
- * a hot and sunny day
- * a swimming pool
- * good mood
- * friends
- * music (nice song)
- * speaker
- * ice cream

INSTRUCTIONS:

- * mix well
- * Enjoy your day.

Lana V. Ćezelj, 6.a

DOSEŽKI NAŠIH UČENCEV

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Šolskega tekmovanja iz angleščine se je udeležilo **9 osmošolcev** ter **6 devetošolcev**.

Najboljša med **osmošolci** na **šolskem** tekmovanju sta bila **Eva Budimir iz 8. a** in **Kristian Ribar iz 8. b**, saj sta osvojila **bronasto priznanje** in se uvrstila naprej na **državno**. Tekmovanje osmošolcev je dvostopenjsko. Tema šolskega tekmovanja je bila »Sports and Slovenes – proud holders of the highest number of Olympic medals per inhabitant«, tema državnega pa "Faster, higher, stronger", moto olimpijskih iger. Bila sta prava olimpijca, **Eva** pa je postala tudi **srebrna olimpijka**.

Od šestih **devetošolcev** jih je na **šolskem** tekmovanju kar pet osvojilo **bronasto priznanje**, in sicer **Jakob Drevenšek, Adam Kac, Manca Lampret, Tjaša Hartman** ter **Zoja Simetinger**. Najuspešnejša so bila dekleta, Tjaša, Zoja in Manca, saj so se uvrstila naprej na **območno tekmovanje**. Prebrati so morala knjigo ameriškega pisatelja The Absolutely True Diary of a Part-Time Indian in pokazati poznavanje le-te. Tekmovalna naloga je bila kar težka. Predvsem v zadnjem delu, pisnem sporočanju, so se morale spopasti z dokaj abstraktnimi pojmi. **Tjaša in Zoja** sta bili nagrajeni s **srebrnim priznanjem**, kar je izjemen dosežek.

Vsem tekmovalcem še enkrat iskreno čestitam in želim vse dobro še naprej!

Katja A. Rožič, mentorica

Tekmovanje iz znanja naravoslovja

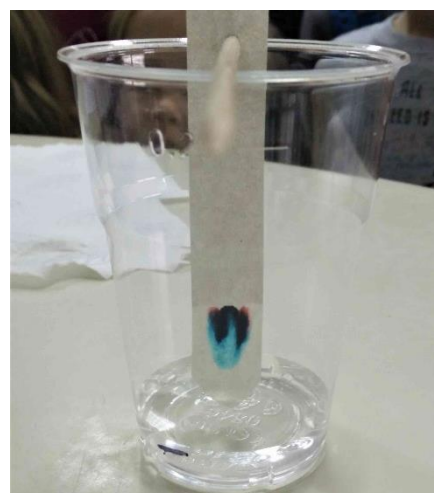
V letošnjem šolskem letu je tekmovalo 17624 učencev od 1. do 7. razreda, kar je 1397 več kot lani. Osvojili so 7331 priznanj. Sodelovalo je 311 osnovnih šol, med njimi prvič tudi naša.

Za sodelovanje v **tekmovanju Kresnička** smo se letos odločili prvošolci skupaj z učiteljema Matjažem in Lilijano Pelc. Pred tekmovanjem smo opravili tri poskuse, ki so bili pripravljene za letošnje tekmovanje. Odkrivali smo, kaj se skriva v črnem flomastru, raziskovali padanje različnih plovil iz papirja ter kaj se skriva v borovem storžu. Na tekmovanju, ki je bilo 6. februarja 2018, je sodelovalo 38 prvošolcev. Priznanja je dobilo prvih 13. Trije tekmovalci so dosegli vse možne točke. Priznanja so bila enakomerno porazdeljena med A in B oddelek. Med dobitniki priznanj so tudi 3 dekleta. Težko čakamo poskuse za naslednje šolsko leto.

Lilijana Pelc, mentorica

In kaj se skriva
v črnem flomastru?

ZVEZA ZA TEHNIČNO KULTURO SLOVENIJE

V letošnjem šolskem letu ste na tekmovanju iz **logike** osvojili **56 bronastih** priznanj. Od tega **46** na **razredni stopnji** in **10** na **predmetni stopnji**.

Bronasta Stefanova priznanja iz znanj **fizike** so na šolskem tekmovanju osvojili:

8. r

Eva BUDIMIR (8. a)

Žan PRITEŽNIK (8. b)

9. a

Dejan MEŽNARC

Filip OICLJ

Na področnem tekmovanju sta **SREBRNI PRIZNANJI** osvojila osmošolka **Eva BUDIMIR** in devetošolec **Dejan MEŽNARC**.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj!

učiteljica Andreja Žužel

Hura, počitnice so pred nami. Naj bodo prijetne, polne najrazličnejših dogodivščin ...

Da pa ti med počitnicami ne bo preveč dolgčas za matematičnimi števili, reši spodnja sudokuja.

Pravilo reševanja: sudoku je logična uganaka, katere cilj je zapolniti kvadratno mrežo, običajno velikosti 9×9 , s števili od 1 do 9. Vsako število se lahko pojavi točno enkrat v vsakem stolpcu, vsaki vrstici in vsakem manjšem kvadratu velikosti 3×3 . V mreži so nekatera števila že *podana*. Namesto števil lahko nastopajo tudi kaki drugi različni simboli. Za rešitev uganke je potreben logičen razmislek in malo potrpežljivosti, pri težjih pa tudi nekoliko kombinatorike, oziroma poskušanja in vračanja.

5				8	6			1
		2	7		1	6		
	7	1				2	5	
9	1			2			7	
3			1	4	5			6
	6			9			2	4
	5	3				4	6	
		8	9		3	5		
2			5	1				7

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8						6
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

15. marca 2018 smo na šoli izvedli ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE – KENGURU.

Tekmovanja za bronasto Vegovo priznanje se je udeležilo **164** učencev od 1. do 9. razreda.

Bronasto Vegovo priznanje so osvojili:

▶ **1. razred** – 12 učencev

▶ **2. razred** – 10 učencev

▶ **3. razred**

- Vanesa Berložnik
- Naja Kac
- Žan Kotnik
- Ajša Nabernik
- Blažka Finc
- Ana Kaker

▶ **4. razred**

- Ažbe Turičnik
- Alja Vranjek
- Tjaš Bricman
- Jernej Mežnarc
- Primož Ribnikar
- Svit Serušnik
- Maj Gams

▶ **5. razred**

- Aljaž Cigler
- Andraž Cigler
- Alen Fink
- Maks Gašper
- Lovro Jovan
- Jurij Strmčnik

▶ **6. razred**

- Katarina Majcen
- Lana Ošlovnik Špegelj
- Maja Pleunik
- Lucija Ribnikar
- Julija Kotnik

▶ **7. razred**

- Lara Šaloven
- Matic Lauko
- Žiga Slemenik
- Neža Rošer
- Hana Praprotnik
- Pika Vranjek

▶ **8. razred**

- Nal Cokan
- Alja Korošecin
- Čarna Bajželj

▶ **9. razred**

- Adam Kac
- Manca Lampret
- Dejan Mežnarc

Najuspešnejši učenci naše šole od 5. do 9. razreda so se uvrstili na državno tekmovanje iz znanja matematike.

Na državnem tekmovanju, ki je bilo 21. aprila 2018 na OŠ Ribnica na Pohorju, sta našo šolo zastopala

**Katarina Majcen iz 6. razreda in
Aljaž Cigler iz 5. razreda.**

Katarina in Aljaž sta na državnem tekmovanju iz znanja matematike osvojila **SREBRNO** Vegovo priznanje.

Vsem učencem, ki so osvojili priznanja, čestitamo!

Majda Borovnik, učiteljica matematike

Ob 100. obletnici smrti Ivana Cankarja

»Kar me je veselilo in modrilo, ni smelo biti v nobenem stiku s šolo. Knjiga, ki mi jo je priporočil učitelj, je izgubila takoj vsako veljavo; bral sem jo, če sem jo brati moral.«

Je danes kaj drugače? Prepričana sem, da je precej drugače, a vendar naši devetošolci potožijo, kadar beremo njegove črtice *Moje življenje*. Letos so za domače branje prebrali po dve njegovi črtici iz zbirke *Moje življenje*. O prebranem so povedali: »Premalo akcije, preveč žalosti, moreče, težko branje je to.« Tudi sama menim, da so za osnovno šolo Cankarjeva dela primerna le za boljše, zahtevnejše bralce.

Kaj bi rekel pisatelj, če bi vedel, da bodo nekoč njegove črtice obvezno domače branje in da razmišljajo podobno, kot je razmišljal sam?

Prepričana sem, da bi razumel in če bi sodeloval pri predpisovanju knjig, primernih za domače branje, bi svojo knjigo črtal iz osnovnošolskega obveznega branja.

Zaenkrat pa Cankarjeve črtice učitelji predstavljamo tudi skozi dogodke, ki jih je humorno opisoval: prvi šolski dan, kako se je počutil v šoli, v kakšnih odnosih je bil z učitelji in kakšne težave je

imel na primer pri fiziki, iz katere je padel na maturi.

Ivan Cankar je po stotih letih še vedno močno prisoten v življenju Slovencev. Pa pogledjmo:

Cankarjev vrh se imenuje priljubljena izletniška vzpetina na Rožniku, kjer je Cankar živel sedem let. Tam je postavljen tudi Cankarjev doprni kip, na gostinskem pročelju pa je vgrajena spominska plošča. Na Rožniku so odprli tudi Cankarjevo spominsko sobo. Torej več kot dovolj, da se kdaj povzpne na »sveto goro« Ljubljančanov.

Cankarjeva pot poteka od Rožnika do jugozahodnega roba Ljubljane, preko gozdov do Ljubljanskega barja in Vrhnike, njegovega rojstnega kraja. Na Vrhniki vodi pot mimo osmih hiš, kjer je stanovala Cankarjeva družina, potem ko je njen s slamo krit dom zgorel. V središču Vrhnike stoji pisateljev spomenik.

Vsako leto številni osnovno- in srednješolci tekmujejo v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje. Po Cankarju se imenujejo knjižnica in osnovna šola na Vrhniki, Cankarjev dom ter Cankarjevo nabrežje v Ljubljani. Pošta Slovenije je leta 2001 izdala znamko z motivom, ki simbolizira črtico Skodelica kave.

Lik pisatelja Ivana Cankarja je bil tudi osnovni motiv na sprednji strani bankovca za 10 000 tolarjev. To je bil denar, ki smo ga v samostojni Sloveniji uporabljali do uvedbe evra.

Vsa večja mesta v Sloveniji imajo Cankarjevo ulico. Tudi v Slovenj Gradcu jo imamo.

Tako kot imajo v Sloveniji vsi, ki so danes starejši od 25 let, eno domovino, živeli pa so v dveh državah, tako je tudi **Ivan Cankar, slovenski pisatelj, dramatik in pesnik**, skoraj do konca življenja živel v tedanji Avstro-Ogrski monarhiji, umrl pa v Kraljevini SHS. A že takrat je sanjal o samostojni (zedinjeni) Sloveniji. Kako bi se Ivan Cankar počutil v samostojni državi Sloveniji?

Petra Škrlovnik, učiteljica slovenščine

Branje in tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Tema tekmovanja v šolskem letu 2017/2018 je bila **Čud(e)žne besede**.

Drugo- in tretješolci so brali **Suhodolčanovega Krojačka Hlačka**, četrto- in petošolci **Kako zorijo ježevci Petra Svetine**, šesto- in sedmošolci **Matildo Roalda Dahla** in **Velecirkus Argo Ferija Lainščka** ter osmo- in devetošolci **Aličine dogodivščine v čudežni deželi Lewisa Carrolla** in **Alica v nori deželi Evalda Flisarja**.

Letos se je šolskega tekmovanja, ki je bilo 12. 12. 2017, udeležilo 52 učencev, ki so dosegli naslednje rezultate:

RAZRED	MENTORJI	ŠTEVILO BRALCEV /TEKMOVALCEV	ŠTEVILO DOBITNIKOV CANKARJEVIH oz. BRONASTIH PRIZNANJ
3. RAZRED	Anita Prikeržnik	11	11
4. RAZRED	Mateja Turičnik	12	5
5. RAZRED	Mateja Turičnik	7	4
6. RAZRED	Lidija Mlinšek	8	3
7. RAZRED	Lidija Mlinšek	4	1
8. RAZRED	Petra Škrlovnik	4	2
9. RAZRED	Petra Škrlovnik	6	2
SKUPAJ		52	11 / 17

Področnega tekmovanja, ki je bilo na Ravnah na Koroškem 24. 1. 2018, sta se udeležili osmošolki **Čarna Bajželj** in **Urška Vugrinec**. Obe sta dosegli **srebrno Cankarjevo priznanje**.

Petra Škrlovnik

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V ponedeljek, 15. januarja 2017, je potekalo šolsko tekmovanje iz kemije. Udeležilo se ga je 19 učencev osmih in devetih razredov.

Bronasto Preglovo priznanje sta osvojili **Zala Lavre** in **Čarna Bajželj**.

Čestitamo!
Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

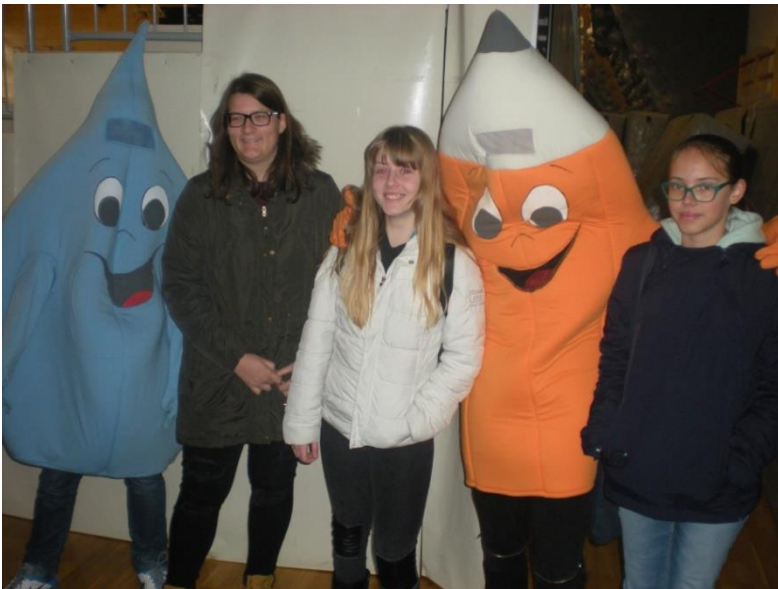
Oktober je potekalo šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležili so se ga učenci osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **16** učencev, in sicer:

Zoja Simetinger, Nuša Golob, Tjaša Hartman, Zala Lavre, Emilija Vrunč, Čarna Bajželj, Eva Budimir, Žan Priteržnik, Maja Vrčkovnik, Dejan Mežnarc, Urška Vugrinec, Manca Lampret, Žuža Bajželj, Teja Kovač, Jakob Drevenšek in Zala Polovšak.

Na državno tekmovanje, ki je bilo 18. 11. 2017 v Mozirju, so se uvrstile **Zoja Simetinger, Nuša Golob in Zala Lavre.**

Zoja Simetinger in Zala Lavre sta se odlično odrezali in osvojili zlato priznanje.

Čestitamo!
Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

Konec oktobra pa je na šoli potekalo tudi tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 18 učencev, ki so morali pokazati svoje znanje o **ribah slovenskih celinskih voda.**

Bronasto priznanje je osvojilo **9** učencev, in sicer:

Urška Vugrinec, Tjaša Hartman, Domen Strmčnik, Anže Vovk, Jasmina Konc, Klemen Pungartnik, Eva Budimir, Zala Polovšak in Žuža Bajželj.

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 1. 12. 2017, se je uvrstilo **5** učencev:

Urška Vugrinec, Tjaša Hartman, Domen Strmčnik, Anže Vovk in Jasmina Konc.

Srebrno Proteusovo priznanje je osvojila **Urška Vugrinec.**

Iskrene čestitke!
Helena Ocepek, mentorica

MLADI RAZISKOVALEC DEJAN

V letošnjem šolskem letu je učenec 9. razreda, Dejan Mežnarc, naredil pravi stroj. Ta stroj ni navaden, saj ga vodi računalnik. Izdelal je CNC stroj na čisto svoj izviren način. V delo je vložil ogromno truda in seveda znanja. Svoj stroj je Dejan predstavil na področnem tekmovanju Mladi raziskovalci Koroške na Ravnah, kjer je dobesedno pometel s konkurenco in se uvrstil v drugi krog tekmovanja.

Tekmovanje je potekalo v Murski Soboti, in sicer 8. maja, kjer je osvojil srebrno sovo mladega raziskovalca. Več o njegovi raziskovalni nalogi lahko najdete na spletni strani naše šole.

Robert Sterkuš, mentor

Rezultati športnih tekmovanj v šolskem letu 2017/2018

ATLETIKA EKIPNO, 27. 9. 2017:

dečki (4. mesto) – Andraž Cigler, Jakob Drevenšek, Adam Kac, Tadej Kac, Andrej Kotnik; Gašper Miheu, Filip Oiclj, Blaž Ovnič, Žan Priteržnik, Lovro Slemenjak, Tim Gregor Srebotnik, Luka Strmčnik, Simon Šmon, Miha Valtl in Tjaš Velcl

deklice (3. mesto) – Anja Cokan, nuša Golob, Tjaša Hartman, Zala Kamenik, Julija Lana Konečnik, Teja Kovač, Manca Lampret, Katarina Majcen, Neja Marhat, Tjaša Mori, Eva Perše, Hana Praprotnik, Kaja Priteržnik, Neža Rošer, Hana Šaloven in Nastja Šumah

KOŠARKA OBČINSKO, 29. 11. 2017:

dečki letnik 2003 in mlajši (3. mesto) – Blaž Ovnič, Miha Valtl, Erik Zdovc, Gašper Kamnik, Nal Cokan, Filip Oiclj, Žan Priteržnik, Lovro Slemenjak, Domen Strmčnik ter dve dekleti, Manca Lampret in Emilija Vrunč

MALA KOŠARKA OBČINSKO, 22. 2. 2018:

dečki letnik 2005 in mlajši (2. mesto) – Andraž Cigler, Gašper Kovač, Tine Pogorevc, Jakob Dobnik, Alen Fink, Tjaš Velcl, Žiga Slemenik, Aljaž Cigler, Jurij Strmčnik, Anej Hribernik, Maks Gašper, Bor Pogorelčnik, Filip Klemenc in deklica, Manca Krevh

NOGOMET OBČINSKO, 16. 11. 2017:

dečki letnik 2003 in mlajši (4. mesto) – Luka Strmčnik, Miha Valtl, Bor Pogorelčnik, Tadej Kac, Gašper Kamnik, Matevž Klemenc, Nik Krevh, Žan Priteržnik, Sašo Pungartnik, Matevž Serušnik

BADMINTON PODROČNO, 18. 1. 2018:

dečki letnik 2007 (4. mesto) – Lovro Jovan

TEK ZA ZDRAVJE IN SMEH po mestnih ulicah Slovenj Gradca, 7. 4. 2018:

Bor Lampret 2. b – **7. mesto**, Ožbej Sovinc 3. b – **20. mesto**, Primož Ribnikar 4. a – **10. mesto**, Taj Merzdovnik – **11. mesto**, Maj Kac 4. b – **28. mesto**, Tjaš Velcl 6. b – **3. mesto**, Bor Pogorelčnik 7. a – **16. mesto**, Filip Klemenc 7. a – **10. mesto**

ATLETSKI ČETVERBOJ – ŠOLSKO 2017/18, 9. 5. 2018

dekllice 9. razred: Zala Kamenik **1. mesto**, Maja C. Balant **2. mesto**, Zala Polovšak **3. mesto**

dekllice 8. razred: Neja Marhat **1. mesto**, Lana Melak Kac **2. mesto**, Teja Kovač **3. mesto**

dekllice 7. razred: Nastja Šumah **1. mesto**, Lara Šaloven **2. mesto**, Hana Šaloven **3. mesto**

dekllice 6. razred: Katarina Majcen **1. mesto**, Eva Perše **2. mesto**, Kaja Priteržnik **3. mesto**

dečki 9. razred: Filip Oiclj **1. mesto**, Adam Kac **2. mesto**, Lovro Slemenjak **3. mesto**

dečki 8. razred: Luka Strmčnik **1. mesto**, Nal Cokan **2. mesto**, Žan Priteržnik **3. mesto**

dečki 7. razred: Sašo Pungartnik **1. mesto**, Tadej Kac **2. mesto**, Matic Lauko **3. mesto**

dečki 6. razred: Tjaš Velcl **1. mesto**, Gašper Kršul **2. mesto**, Val Vunderl **3. mesto**

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL – PODROČNO, 19. 4. 2018:

dekllice 4.–6. razred: Valentina Popič, Lucija Ribnikar

dekllice 7.–9. razred: Anja Cokan, Neja Marhat, Lana Melak Kac, Amanda Rojko, Zoja Simetinger

ATLETIKA POSAMIČNO – PODROČNO TEKMOVANJE v Slovenj Gradcu, 17. 5. 2018:

1. mesto: Tadej Kac – **skok v daljino**, Sašo Pungartnik – **met vorteksa**, Nastja Šumah – **tek 300m**, Hana Praprotnik – **skok v višino**

2. mesto: Filip Oiclj – **tek 60m**, Miha Valtl – **met vorteksa**, Lara Šaloven – **skok v daljino**, Manca Lampret – **met vorteksa**, **štafeta 4x100m fantje** (Filip Oiclj, Adam Kac, Lovro Slemenjak, Luka Strmčnik), **štafeta 4x100m dekleta** (Zala Kamenik, Tjaša Mori, Nastja Šumah, Katarina Majcen)

3. mesto: Matic Lauko – **skok v daljino**, Blaž Ovnič – **suvanje krogle**, Filip Klemenc – **tek 300m**, Zala Kamenik – **tek 60m**

ATLETIKA POSAMIČNO – DRŽAVNO FINALE v Žalcu, 6. 6. 2018:

Hana Praprotnik – **skok v višino** (mlajše dekllice)

Tomaž Smonkar in Boris Pušnik, učitelja športa

ERASMUS+

Erasmus+ 2017–2019

Po uspešno zaključenem projektu Erasmus+ 2015–2017 smo na šoli oblikovali in prijavi nov dvoletni projekt izobraževanja strokovnih delavcev Erasmus+ 2017–2019. S projektom **Širjenje in posodabljanje vsebin ter didaktičnih pristopov poučevanja in mednarodno sodelovanje** smo uspešno pridobili sredstva za izobraževanje 10 sodelavcev.

V različnih državah Evropske unije (Italiji, Irski, Španiji, Malti in Veliki Britaniji) se je oz. se bo do maja 2019 izobraževalo 10 strokovnih sodelavcev.

Pridobljena znanja obogatijo in nadgradijo delo udeležencev mobilnosti, preko pedagoških delavnic in medsebojnih hospitacij pa tudi delo in življenje na celotni šoli.

Pridobljeni stiki s kolegi učitelji šol drugih držav pa nam bodo v pomoč pri vključevanju v šolska partnerstva, kar je eden naših ciljev v prihodnosti.

Bojana Tancer

V FIRENCAH

V juliju 2017 sem se v okviru projekta Erasmus+ udeležila seminarja **Experimental Florence: Experiential travel for creative education tourism and wellbeing** v Firencah. Seminar je trajal teden dni v majhni skupini štirih udeležencev in predavateljice Marte Mandolini.

Teoretični del se je odvijal v popoldanskih urah, temu pa je sledil tudi praktični del na terenu. V okviru praktičnih nalog je šlo za aktivno doživljanje turizma, pa tudi doživljanje lastnega mesta kot turist. Vse zastavljene naloge je bilo potrebno s fotografijami tudi dokumentirati. V mestu smo morali poiskati tri stvari, ki so nam bile všeč, in tri, ki nam niso bile všeč, obiskali smo rožni vrt, kjer smo ga doživljali z zaprtimi očmi, preko vonjav in zvokov, fotografirali smo ljudi, ki so z mimiko obraza izražali različna čustva, kot so strah, jezo, ravnodušnost, veselje. Ena izmed nalog je bila, da smo morali mesto doživeti z drugačnega zornega kota kot običajno. Uspelo mi je, da sem fotografirala mesto v zgodnjih jutranjih urah, ko je bilo prazno, brez trume turistov, policije in vojske, ki je varovala ljudi pred morebitnimi terorističnimi napadi.

Domov sem se vrnila navdušena nad seminarjem in zadanimi nalogami, pa tudi polna vtisov obiska tega prečudovitega zgodovinskega italijanskega mesteca, Firenc.

Nadja Bartol

LONDON, ERASMUS+ IN JAZ

Na začetku februarja, ko ste nekateri pakirali v avto smučke za spust po belih strminah, sem jaz v svojega spakirala en velik kovček poguma z drobcem strahu pred neznanim in se podala novim izzivom nasproti. Pot nad oblaki je bila prijetna, pristanek pa zelo trden.

Preko Erasmus plus projekta sem se udeležila tedenskega seminarja Drama kot metoda poučevanja (Creative Drama as a Teaching Method). Seminar je bil organiziran v Londonu in je bil prava osvežitev. Naša skupina je obsegala deset udeležencev iz različnih držav Evrope: Poljske, Nemčije, Francije, Grčije, Estonije in Slovenije. Spoznavanje novih metod, učenje, druženje in raziskovanje na aktiven, zabaven, družaben način, nas je v tednu dni povežalo, nasmejalo in obogatilo.

Sami smo raziskovali London in se vozili z javnim prevozom (rdečimi dvonadstropnimi avtobusi in vlaki). Imeli smo organiziran voden ogled gledališča Shakespeare Globe, čas pa smo

izkoristili še za ogled Britanskega muzeja (The British Museum) ter si ogledali znano opero Fantom iz opere (The Phantom of the Opera).

Verjamem, da si učenci želite aktivno, ustvarjalno, zabavno šolo, kar ste izrazili tudi na otroškem parlamentu. Zato se učitelji tudi odločamo za tovrstna izobraževanja in si širimo obzorja, kajti metode poučevanja, s katerimi se srečujemo na takšnih izobraževanjih, so le v pomoč in pot do aktivnega, ustvarjalnega načina poučevanja in učenja.

LOST ...

... AND FOUND ...

... IN LONDON

To pa je že druga zgodba ... ☺

Helena Pečoler Oder

MIZ NA MALTI

V mesecu aprilu sva se v okviru EU programa Erasmus+ udeležili tečaja angleščine na Malti. Seminar je potekal v kraju St. Julians pod okriljem organizacije ETI, ene večjih izobraževalnih ustanov za učitelje na otoku. V skupino nas je bilo vključenih osem učiteljev iz različnih držav: Poljske, Nemčije, Francije, Italije in Slovenije. Seminar je bil zelo intenziven, saj smo učitelji ves čas aktivno sodelovali.

Namen najinega izobraževanja je bil v prvi vrsti obnoviti in nadgraditi znanje angleškega jezika, saj je znanje tujih jezikov za učitelje v tem času pomembno za strokovno izpopolnjevanje in spremljanje razvoja pedagoške prakse kot tudi za krepitev medkulturnih vezi.

Ker sva v svoje delo želeli vnesti metode in oblike dela tudi drugih tujih strokovnjakov ter sodelovati in vzpostaviti mednarodno mreženje z drugimi šolami v tujini, je bila to za naju odlična priložnost.

Nad samo organizacijo in izvedbo izobraževanja sva bili zadovoljni, saj sva izboljšali svoje znanje jezika in vzpostavili nekaj stikov z učitelji iz Evrope. Skupaj smo spoznavali kulturo drugih držav ter si med seboj izmenjavali izkušnje in različne učne metode.

Nekaj zanimivosti o Malti ...

Malta je majhna in gosto naseljena otoška država v južni Evropi v osrednjem Sredozemskem morju. Od Slovenije je kar 64-krat manjša, a ima najvišjo gostoto prebivalstva v Evropski uniji. Glavno mesto je Valletta, ki je najmanjša prestolnica na svetu. Denarna enota je evro. **Ima zelo bogato kulturno dediščino.** Zaradi svojega ključnega strateškega položaja sredi Sredozemskega morja je bila v vsej svoji zgodovini **križišče zelo različnih kultur.** Vse do leta 1964 je bila angleška kolonija, kar se pozna še danes. Od leta 2004 je članica Evropske unije. **Uradna jezika sta malteščina in angleščina.** Od Angležev so prevzeli tudi nekaj kulinarike ter **vožnjo po levi strani ceste.** V kulinariki je čutiti vpliv arabskega, angleškega in italijanskega sveta.

Na Malti lahko občudujete zgodovino, kulturo in naravo. Na majhnem prostoru ima zbranih neskončno znamenitosti in lepot narave.

Valetta

Dingli cliffs

Opazi se tudi, da **ekološka osveščenost** ni njihova največja skrb.

Sostolnica svetega Janeza v Valletti na Malti, posvečena svetemu Janezu Krstniku.

Promet na Malti je precej kaotičen. Zaskrbljujoč je podatek, da je na otoku s populacijo 430.000 ljudi več kot 346.000 vozil. Parkirišče si je potrebno tukaj rezervirati na prav poseben način.

Še na en zanimiv podatek: na Malti je kar 365 cerkva, torej za vsak dan v letu ena in povprečno več kot ena cerkev na vsak kvadratni kilometer otoka.

Marija Zaljuberšek Friškovec
Anita Prikeržnik

VIRI:
<https://sl.wikipedia.org>
<https://europa.eu/european-union>
<https://www.rtvsl.si/tureavanture>

Tri učiteljice, dva seminarja, eno mesto: Dublin, maj 2018

Predzadnji teden meseca maja je bil prav poseben – tri učiteljice smo napolnile potovalke, sedle na letalo in se v irski prestolnici prelevile v učenke. Katja Apat Rožič, Petra Škrlovnik in Mateja Žgur smo se udeležile evropskega programa sodelovanja na področju izobraževanja Erasmus+.

Že uvodno predavanje, ki se je odvijalo v nedeljo, 20. 5. 2018, popoldne, je obetalo pester in karseda zanimiv teden. Zbralo se nas je 46 učiteljev iz različnih evropskih držav (poleg Slovenk so bili udeleženci še iz Švedske, Finske, Italije, Francije, Nemčije, Avstrije, Romunije, Madžarske in Španije). Po uvodnem nagovoru direktorja gostiteljske institucije English Matters, g. Eduarda Marina, je sledilo predavanje g. Johna Kennedyja. V dobri uri nam je slikovito predstavil najpomembnejše utrinke iz irske zgodovine, kulture in športa. Poleg tega nam je zaigral na dva irska tradicionalna instrumenta (na boben in irske dude, v katere za razliko od škotskih ne pihajo, temveč jih napolnijo z zrakom tako, da meh stiskajo pod roko). Za konec pa se je še opremil s čelado, kijem in žogo ter nam prikazal irski nacionalni šport – hurling.

Enako razburljiv, poučen in zabaven je bil ves teden. Učiteljica Petra je širila svoje poznavanje angleščine, spoznavala nove oblike in metode poučevanja ter delila in bogatila svoje pedagoške izkušnje v mednarodnem timu v okviru seminarja *English for teachers*. Z učiteljico Katjo pa sva se poglobljeno lotili irskih pisateljev, pesnikov, režiserjev in drugih irskih ustvarjalcev s primeri različnih kratkih zgodb, odlomkov iger, pesmi, kratkih filmov in tudi popularnih pesmi na seminarju *English & Culture for Teachers of English*. Poleg intenzivnega piljenja angleščine sva dobili ogromno idej, kako popestriti pouk tujega jezika s sodobnimi metodami dela ter kako učence spodbuditi k izražanju v tujem jeziku.

Poleg izboljšanja jezikovnih kompetenc, boljšega poznavanja irske zgodovine in kulture itd. smo v tem tednu spletle kar nekaj prijateljskih vezi z učitelji iz različnih evropskih držav. Z njimi smo izmenjale ne le primere dobre prakse, temveč smo si tudi družno obljubili, da se bo naše mednarodno sodelovanje nadaljevalo še v prihodnje. Kdo ve, morda pa bomo čez kakšno leto ali dve na naši šoli zbrali dovolj poguma, da organiziramo kakšno mednarodno izmenjavo? Učitelji smo se že začeli »evropsko« povezovati in tako bogato širiti svoje obzorje; mislim, da je čas, da takšno priložnost ponudimo tudi našim učencem.

Mateja Žgur

grb Dublina

ŠE O NAJBOLJŠI SLADICI ...

Spraševali smo se, kaj bi bilo tisto, kar nas zlasti v vročih mesecih prijetno osveži in navdaja z občutkom zadovoljstva. Sladoled, seveda!!

Začetki sladoleda naj bi segali v čas štiri stoletja pred našim štetjem, ko je rimski cesar Neron svojim možem prinesel led v kombinaciji s sadnimi prelivi. Antropologi ugotavljajo, da je tehniko prinesel v Evropo iz Kitajske, kjer so v zmrznjen sneg iz planin vmešali sadje, vino in med. Sčasoma so sladoledu dodali še mleko.

Italijani, znani kot mojstri sladoledov, pa so nekaj let pozneje ledeno sladico spremenili v pravo kulinarično poslastico. Za bolj kremasto teksturo so dodajali jakovo mleko in sadne prelive. Z različnimi sladoledi in sorbeti pa so se razvajali predvsem na italijanskih in francoskih kraljevih dvorih.

Pozneje je recept doživel še veliko sprememb.

Danes poznamo ogromno različnih okusov. Od kokosovega, lešnikovega, z bonboni do rumovega, a kljub vsemu sta po svetu najbolj priljubljena okusa vanilja in čokolada.

Največji ljubitelji sladoleda so prebivalci Nove Zelandije in Američani, saj v letu dni zaužijejo povprečno od 22,5 do 26,3 litra na prebivalca. Povprečen Slovenec pa naj bi v letu dni pojedel približno štiri litre sladoleda.

Kljub temu da bi naj bil sladoled popoln obrok, bogat s kalcijem ter prava zakladnica vitaminov, mineralov in antioksidantov, je tu prisotnih še vedno veliko različnih dodatkov, ki pa sladoled dejansko zrinejo z lestvice zdrave prehrane.

Zato vam svetujemo, da si preprosto izdelate domači sladoled. Poleg tega, da je okusen, je tudi zdrav, saj ne vsebuje nobenih umetnih dodatkov in sladil. Najboljša izbira je vsekakor sadna različica, pri katerem sladico preprosto zamrznemo v zamrzovalniku ali pripravimo v strojčku za sladoled.

(Vir: <https://www.aktivni.si/prehrana/zdrava-prehrana/sladoled-je-lahko-tudi-zdrav/>)

